

ΑΠΟΛΥΤΩΣΙΣ

« Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμὸς καὶ ἀπολύτρωσις» (Α΄ Κο 1,30)

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε
ΕΤΟΣ ΟΓ΄
ΙΟΥΝ. - ΙΟΥΛ. 2018
Αρ. Φύλ. 870-71

ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ

Μηνιαίο Όργανο
Όμωνύμου Όρθοδόξου Αδελφότητος
ΚΩΔΙΚΟΣ: 2534
Τεῦχ. 870-71, ΙΟΥΝ. - ΙΟΥΛ. 2018

Ίδιοκτησία - Έκδοση
Ο.Χ.Α. «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»
Πέλοπος 7, 546 33 Θεσ/νίκη
Τηλ. - fax: 2310 270630, 274518
www.apolytrosis.gr
e-mail: apolytrosis@otenet.gr

Δ/ντής Συντάξεως:
Γεώργιος Μυτιληναῖος
Άλ. Συμεωνίδη 6, 54639 Θεσ/νίκη

Δημιουργικό, προεκτύπωση,
καλλιτεχνική ἐπιμέλεια:
«Χριστιανική Έλπις»
Όρθόδοξη Αδελφότητα,
Φίλυρο Θεσ/νίκης
Τηλ.: 2310 677421
Έκτύπωση-Βιβλιοδεσία:
«Μέλισσα», Άσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Έτήσια συνδρομή:
Έσωτερικοῦ: 10 Έξωτερικοῦ: 35
Κύπρου: 25 ΗΠΑ: 45\$
Καναδά: 50\$ Αὔστραλιᾶς: 55\$

Άρ. λογ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
6074010115324
Ο. Χ. Α. «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»

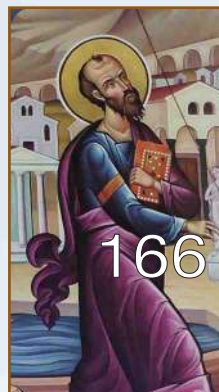
Γιά τούς συνδρομητές
τοῦ ἔξωτερικοῦ
IBAN: GR 94 0171 0740 0060 7401
0115 324

Περιεχόμενα

Άλληλέγγυοι.....	163
Λατρεία εὐάρεστη στὸν Θεό.....	164
Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εὐεργέτης τοῦ ἑλληνισμοῦ.....	166
Τῶν Ἀποστόλων μιμητές.....	169
Ὁ χάλκινος ὄφιν 170	
Γιατί, Ἑλληνά μου;.....	172
«Εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν»	175
«Θαρσεῖτε! Μὴ φοβεῖσθε!»	176
Ἡ ἐπική μάχη τοῦ Κιλκίς (19-21 Ἰουνίου 1913).....	178
«Ἐκανε τοὺς τυφλοὺς νὰ βλέπουν»	180
Μέ τό πετάλι τῆς πίστες.....	183
Ντροπή καί αἷσχος!	185
Ἐκδηλώσεις τῆς Ἀδελφότητος.....	188
Συζητῶντας τά γεγονότα	190

164

166

178

Άλληλέγγυοι

Φαντάζει απόμακρος και ίσως απόκοσμος επάνω στο προφητικό του βάθρο ο Ίεζεκιήλ, του οποίου τή μνήμη τιμούμε στις 23 Ιουλίου. Είκοσιοχτώ ολόκληροι αιώνες μας χωρίζουν από τήν εποχή του. Κι όμως, εκείνος πού θα ήθελε νά διαβάσει τήν προφητεία του μέσα στο όμώνυμο βιβλίο τής Παλαιάς Διαθήκης -αξιζει πράγματι τόν κόπο-, θά διαπίστωνε ότι πάρα πολλά από τά λόγια του προφήτη αφορούν άμεσα και στον σημερινό άνθρωπο και ανοίγουν όρίζοντες ζωής στην καθημερινότητά μας.

Και μόνο νά έμβαθύνει κανείς στο όνομα του προφήτη, πού σημαίνει «Ό Γιαχβέ στηρίζει», δηλαδή «Θεοστήρικτος», μελετά μία σπουδαία αλήθεια: ότι ο Θεός είναι τό πραγματικό, τό ασάλευτο στήριγμα και μόνο σ' Αυτόν μπορεί κανείς νά ελπίζει. Άλλά στήριγμα Θεού δέν σημαίνει έλλειψη κάθε δυσκολίας. Ίσα-ίσα, ο θεοστήρικτος προφήτης γνώρισε πολλά δεινά: πόλεμο, έξορία, αιχμαλωσία, χηρεία, πιθανόν και άτεκνία, γιά νά καταλήξει στον μαρτυρικό θάνατο. Και πού φαίνεται ότι τόν στηρίζει ο Θεός; Στο γεγονός ότι όλα αυτά δέν τόν λύγισαν, δέν τόν αποθάρρυναν. Μέ σταθερή πίστη και έπιμονή, ενισχυμένος από τή χάρη του Θεού, ολοκλήρωσε τήν αποστολή του.

Κινούμενος ανάμεσα στους αιχμαλώτους συμπατριώτες του άφουγκράζεται τό δράμα τους και συνειδητοποιεί βαθύτερα τήν ευθύνη του, τήν οποία του έπισημαίνει και ο ίδιος ο Θεός: «Όταν βλέπεις τόν αδελφό σου νά παρανομεϊ και δέν τόν συμβουλεύεις νά εγκαταλείψει τήν άνομία, εκείνος μέν θά καταστραφεϊ, αλλά και έσύ θά τιμωρηθείς γιά τήν άδιαφορία σου (βλ. Ίζ 3,18). Κι αν αυτό λέγεται γιά τόν προφήτη και γιά κάθε υπεύθυνο μέσα στο έργο του Θεού, δέν ισχύει λιγότερο και γιά τόν κάθε πιστό.

Όπωςδήποτε ο καθένας έχει τήν άμεση ευθύνη γιά τήν παρανομία και τήν άμετανοησία του. Όλοι όμως όφείλουμε νά είμαστε άλλαλέγγυοι πρός τούς αδελφούς και δέν έχουμε δικαίωμα νά άδιαφορούμε γι' αυτούς. «Όπως δέν τιμωρούνται μόνον εκείνοι πού κλέβουν αλλά και εκείνοι πού ένώ θά μπορούσαν νά τούς έμποδίσουν δέν τό κάνουν, έτσι θά τιμωρηθούν όχι μόνον οί άσεβείς αλλά και εκείνοι πού δέν τούς προστατεύουν από τήν άσέβεια, ένώ θά μπορούσαν νά τό πράξουν», έξηγεϊ ο άγιος Χρυσόστομος. Στο συμφέρον του συνανθρώπου μας περιέχεται και τό δικό μας συμφέρον. Γι' αυτό ο άπόστολος Παύλος συνιστά: «μηδεις τό έαυτού ζητείτω, αλλά τό του έτέρου έκαστος» (Α' Κο 10,24).

ΛΑΤΡΕΙΑ ΕΓΑΡΕΣΤΗ ΣΤΟΝ ΘΕΟ

Καυχώμαστε οι Όρθόδοξοι, καί δικαίως, γιά τό πνευματικό μέγεθος τῆς λατρείας μας. Ἡ Όρθόδοξη Ἐκκλησία λατρεύει τόν Θεό διατηρώντας -καί ὡς πρός τό θέμα αὐτό- ἀκέραιη τήν παράδοση τῶν ἀγίων πατέρων, ἡ ὁποία ἔχει τίς ρίζες τῆς στήν ἀποστολική ἐποχή. Δέν προσπαθεῖ ἡ λατρεία τῆς νά ἐπιβληθεῖ στόν πιστό καί νά τόν ταπεινώσει μπροστά στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, ὅπως κάνουν οἱ παπικοί. Γι' αὐτήν ὁ Κύριος δέν εἶναι πρωταρχικά *mysterium tremendum*, δηλαδή μυστήριο πού προκαλεῖ τρόμο, ἀλλά *mysterium fascinosum*, μυστήριο πού ἐλκύει, ἀγάπη. Οὔτε πάλι διδάσκει μόνο, ὅπως συμβαίνει μέ τήν λατρεία τῶν προτεσταντῶν. Ἡ ὀρθόδοξη λατρεία ἀφ' ἑνός μέν σαρκώνει ἐδῶ καί τώρα τό θαῦμα τῆς ἀποκάλυψης τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ, καί ἀφ' ἑτέρου κάνει τήν ζωή τοῦ Κυρίου, τόν σταυρό καί τήν ἀνάστασή του ταυτότητα ὑπαρξιακή τοῦ πιστοῦ.

Ὡστόσο, ἐπειδή ἡ πνευματική ἀλλοτρίωση πού μᾶς ἀπειλεῖ προσβάλλει πλέον καί τήν λατρευτική μας ζωή, εἶναι ἀνάγκη νά λάβουμε σοβαρά ὑπ' ὄψιν ὀρισμένα πράγματα:

1. Θεμέλιο τῆς λατρείας μας δέν μπορεῖ νά εἶναι ἄλλο ἀπό τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ πρός τήν Σαμαρείτιδα ὅτι «πνεῦμα ὁ Θεός, καί τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν» (Ἰω 4,24). Δηλαδή ἡ λατρεία μας, γιά νά εἶναι ἀληθινή καί εὐάρεστη στόν Θεό, πρέπει πρῶτα νά προσφέρεται στό θυσιαστήριο τῆς ψυχῆς, στόν ἀχειροποίητο ναό τοῦ ἔσω ἀνθρώπου. Ὄταν δέν συμβαίνει αὐτό, ὅταν στήν ψυχὴ δέν καίγεται τό θυμίαμα τῆς ἀγάπης μας γιά τόν Κύριο ἀλλά καπνίζει ἡ ἁμαρτία, ὅλες οἱ ἄλλες ἐξωτερικές προσφορές καί θυσίες εἶναι μάταιες καί ἐξοργίζουν τόν Θεό. Παραδείγματα τέτοιας μάταιης λατρείας ἐντοπίζουμε πολλά στήν ἱστορία τοῦ Ἰσραήλ, ὁ

όποιος, ἐνῶ εὐλογήθηκε «σκανδαλωδῶς» ἀπό τόν Γιαχβέ, ἐκτράπηκε πάρα πολλές φορές στήν τυπολατρία. Ἐξωτερικά μέν προσέφερε ὅ,τι ὀριζε ὁ μωσαϊκός νόμος, πληθος αἱματηρῶν καί ἀναιμάκτων θυσιῶν, ἐσωτερικά ὅμως, στήν καρδιά του, ἀδιαφοροῦσε γιά τόν Θεό. Ἄλλοι θεοί λατρεύονταν ἐκεῖ, τά πάθη καί οἱ ἐπιθυμίες του. «Τί νά τό κάνω τό πληθος τῶν θυσιῶν σας;», λέει τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ μέσῳ τοῦ προφήτη Ἡσαΐα· «εἶμαι γεμάτος ἀπό ὀλοκαυτώματα κριαριῶν, δέν θέλω ξίγκια ἀρνιῶν καί αἷμα ταύρων καί τράγων... Ὅταν ἀπλώσετε τά χέρια σας σ' ἐμένα, θά ἀποστρέψω τά μάτια μου ἀπό σᾶς, καί ἂν κάνετε πληθος προσευχῶν, δέν θά σᾶς ἀκούσω· διότι τά χέρια σας εἶναι γεμάτα αἷμα. Λουσθεῖτε καί καθαρισθεῖτε, καθαρίστε τίς ψυχές σας ἀπό τίς πονηρίες σας ἀπέναντι στά μάτια μου... καί τότε ἐλάτε νά συζητήσουμε» (Ἡσ 1,11. 15-16. 18). Ὁ Ἰσραήλ ὅμως δέν ἄκουγε. Νόμιζε ὅτι μέ τίς θυσίες του θά ὑποχρέωνε τόν Θεό ἀπέναντί του. Κι ἔτσι ἔχασε τήν θεία υἱοθεσία.

2. Ἐνα ἄλλο σημεῖο πού πρέπει νά προσέξουμε ἰδιαίτερα εἶναι ὁ τρόπος τῆς λατρείας μας. Οἱ ἱερεῖς Ὁφνί καί Φινεές, γιοί τοῦ ἀρχιερέα καί κριτῆ Ἡλί, τιμωρήθηκαν παραδειγματικά ἀπό τόν Κύριο διότι ἡ συμπεριφορά τους μέσα στήν Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου ἦταν ἀπαράδεκτη (βλ. Α΄ Βα 2,12-17. 22-36). Ἐχουμε, ἱερεῖς καί λαός, συνείδηση τῆς ιερότητος τοῦ ναοῦ; Ἡ πολλές φορές συμπεριφερόμαστε στόν ἅγιο αὐτό χώρο, ἰδιαίτερα κατά τήν τέλεση τῶν Μυστηρίων, σάν νά βρισκόμαστε στήν ἀγορά; Συντελεῖ βέβαια σ' αὐτή τήν κατάσταση καί τό γεγονός ὅτι πολλές φορές δέν καταλαβαίνουμε τί ψάλλεται ἢ τί λέγεται, διότι οἱ λειτουργοί καί οἱ ψάλτες δίνουν περισσότερη σημασία στό μέλος παρά στά νοήματα. Παρόμοιο πρόβλημα ἀντιμετώπισε ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν ἐκκλησία τῆς Κορίνθου. Στίς λατρευτικές τους συνάξεις οἱ χαρισματοῦχοι γλωσσολαλοῦσαν χωρίς νά ἐξηγοῦν τί ἔλεγαν, μέ ἀποτέλεσμα νά μήν καταλαβαίνει καί νά μήν οἰκοδομεῖται κανείς, καί ἡ σύναξη νά δίνει τήν εἰκόνα φρενοκομείου. Γι' αὐτό καί ὁ ἀπόστολος πῆρε δραστικά μέτρα (βλ. Α΄ Κο 14). Ἐπίσης ἐπιδιώκουμε πολλές φορές μέσα στούς ναούς μας τήν ἄσκοπη πολυτέλεια. Τά πανάκριβα ἄμφια, καλύμματα καί σκεύη προκαλοῦν τούς πιστούς καί δίνουν λαβές στούς ἀπίστους νά κατηγοροῦν καί νά χλευάζουν τήν Ἐκκλησία. «Δέν εἶναι χρυσοχοεῖο ἢ ἀργυροκοπεῖο ἡ Ἐκκλησία», τονίζει ὁ ἱ. Χρυσόστομος, «ἀλλά πανήγυρις ἀγγέλων... Δέν ἦταν ἀργυρή ἡ τράπεζα ἐκεῖνη τότε, οὔτε τό ποτήρι χρυσό ἀπό τό ὁποῖο ἔδωσε ὁ Χριστός στούς μαθητές τό αἷμα του· ἀλλά ὅλα ἐκεῖνα ἦταν πολύτιμα καί φρικτά ἐπειδή ἦταν γεμάτα ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιο». Δέν τιμοῦμε τήν θυσία τοῦ Κυρίου ὅταν τοῦ προσφέρουμε χρυσά σκεύη, λέει πάλι ὁ ἅγιος πατήρ, ἀλλά ὅταν τοῦ προσφέρουμε χρυσές τίς ψυχές μας, γιά τίς ὁποῖες καί θυσιάστηκε.

3. Τέλος, γιά νά εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό ἡ λατρεία μας, λέει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ ἀδελφόθεος, πρέπει νά ἔχει ὡς ὑπόβαθρό της τήν ἀγάπη πρός τούς ἀδελφούς καί τήν ἀγνότητά μας ἀπό τούς σπίλους τοῦ κόσμου· «Θρησκεία (=λατρεία) καθαρή καί ἀμόλυντη γιά τόν Θεό καί Πατέρα εἶναι αὕτη: νά συμπαραστέκεστε στά ὀρφανά καί στίς χῆρες ὅταν ὑποφέρουν, καί νά διατηρεῖτε

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος εὐεργέτης τοῦ ἑλληνισμοῦ

Μορφή πρώτου μεγέθους, κορυφαία καί μοναδική γιά τήν ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας! Ἀρχισε τή δράση του ὡς φανατικός διώκτης τῶν χριστιανῶν καί στή συνέχεια ἔγινε ὁ πιό φλογερός καί ἀκάματος ἀπόστολος τῆς νέας πίστεως, τῆς «καινῆς κτίσεως» (βλ. Β΄ Κο 5,17). «Πάντων τῶν ἀνθρώπων ἀμείνων», κατά τόν Χρυσόστομο, ὑψώθηκε στήν ἱστορία ὡς ὁ «πρῶτος μετά τόν Ἐνα». Εὐστοχα λέχθηκε ὅτι, ἂν ζοῦσε στίς ἡμέρες του ὁ Διογένης, θά ἔσθηνε τόν συμβολικό φανό του, γιατί στό πρόσωπο τοῦ Παύλου θά ἔβρισκε τόν ἄνθρωπο πού ἐναγωνίως ἀναζητοῦσε.

...ΑΠΟ ΤΗΣ ΤΡΩΑΔΟΣ ΕΝΘΑΥΡΟΜΗΣΑΜΕΝ... Ε

ἀγνό τόν ἑαυτό σας ἀπό τήν ἐπιρροή τοῦ κόσμου» (Ἰα 1,27). Ἄν λατρεύουμε τόν Θεό ἀλλά ἀδιαφοροῦμε γιά τήν θλίψη καί τήν ὁδύνη τῶν ἀδελφῶν μας, ἔξαπατοῦμε τούς ἑαυτούς μας. Ὁ Κύριος μέ τόν λόγο του καί μέ τό παράδειγμά του ἔδειξε ὅτι ὅλοι ὅσοι πάσχουν, εἶναι αὐτός ὁ ἴδιος «ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ». Πῶς λοιπόν εἶναι δυνατόν καί νά τόν λατρεύουμε καί νά τοῦ στρέφουμε περιφρονητικά τά νῶτα μας; Ἐπίσης πῶς εἶναι δυνατόν νά λατρεύουμε τόν Θεό καί τήν ἴδια στιγμή νά σπιλώνουμε τόν ἑαυτό μας μέ τήν βρομιά τοῦ ἀντίχριστου κόσμου; «Μοιχοί καί μοιχαλίδες!», λέει πάλι ὁ ἅγιος Ἰάκωβος, «δέν γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀγάπη γιά τόν κόσμο εἶναι ἔχθρα ἐναντίον τοῦ Θεοῦ; Ὅποιος λοιπόν θέλει νά εἶναι φίλος τοῦ κόσμου γίνεται ἐχθρός τοῦ Θεοῦ» (Ἰα 4,4).

Ἡ λατρεία μέ τόν θεῖο λόγο καί τό Μυστήριο εἶναι γιά τούς Χριστιανούς ἡ καρδιά τῆς ζωῆς τους. Χωρίς αὐτήν ὁ πιστός πεθαίνει, ἡ πνευματικότητά του νεκρώνεται. Ἐχουμε χρέος λοιπόν ἀπέναντι στήν Ἐκκλησία, γιά τήν ὁποία θυσιάστηκε ὁ Χριστός, νά τήν προστατεύουμε ἀπό κάθε ἀλλοίωση καί φθορά καί νά τήν διατηροῦμε ἄμωμη.

Ἡ λατρεία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κύριος παρών στήν ζωή μας.

Εὐάγγελος Ἀλ. Δάκας

Μέ τήν ἑλληνική γλῶσσα καί τήν ἑλληνική σοφία ὁ ἀπόστολος ὡς «σκεῦ-
ος ἐκλογῆς» (Πρξ 9,15) καί «φῶς ἐθνῶν» (Πρξ 13,47) διέδωσε τό εὐαγγέλιο
«τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καί σκιᾷ θανάτου» (Μθ 4,16). Ὅταν ἡ ἔκκληση τῆς
Ἑλλάδος ἔφθασε ἐνώπιόν του μέ ἐκεῖνο τό θαυμαστό ὄραμα κι ἀποφάσισε
νά τήν ἐπισκεφθεῖ, γνῶριζε ὅτι ἡ Ἑλλάδα στήν ὁποία θά πορευόταν δέν ἦταν
ἡ ἐνδοξη χώρα πού κατατρόπωσε τούς Πέρσες, δέν ἦταν ἡ Ἑλλάδα τοῦ Πε-
ρικλῆ καί τοῦ χρυσοῦ αἵωνα οὔτε ἡ Ἑλλάδα τῆς ἀκτινοβολίας καί τοῦ μεγα-
λείου τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τήν ἐποχή ἐκείνη ἡ πατρίδα μας ἦταν δούλη
σέ ἕναν ἀμόρφωτο καί διεφθαρμένο λαό, τούς Ρωμαίους.

Ἱστορική ὅμως ἡ στιγμή γιά τήν Ἑλλάδα καί γιά ὅλη τήν Εὐρώπη, κατά τήν
ὁποία ὁ ἀπόστολος μέ τούς συνεργάτες του περνᾷ ἀπό τήν Ἀνατολή στήν
πνευματικά χρεωκοπημένη Δύση, κομίζοντας τόν «πολύτιμο μαργαρίτη». Ὡς
ἄριστος παιδαγωγός δέν εἶδε ἐπιφανειακά τόν ἑλληνισμό, ἀπέβλεψε στό ἐ-
σωτερικό βάθος τῆς ψυχῆς του, ἀφουγκράστηκε τούς βαθύτερους πόθους
τῆς, διαισθάνθηκε τήν πνευματική της δίψα. Αὐτό διεῖδε, ἐκτίμησε καί θερά-
πευσε ὁ ἀπόστολος, προσφέροντάς τους τήν ἀλήθεια, τή λύτρωση καί τήν
ἐν Χριστῷ ἐλευθερία. Ἦρθε στήν Ἑλλάδα, γιά νά γκρεμίσει καί νά χτίσει.
Γκρέμισε τά κάστρα τοῦ διαβόλου καί τῶν ὀργάνων του, γιά νά μεταστοιχει-
ῶσει τόν κόσμο σέ καινή κτίση, ἀντανάκλαση τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ· χτύπησε
τόν συγκρητισμό καί τήν εἰδωλολατρία μιλώντας στήν καρδιά τῆς σοφίας, γιά
νά σπεῖρει τήν ἀληθινή πίστη στόν «Ἰησοῦν καί τήν ἀνάστασίν» του· σφυρο-
κόπησε τήν ἠθική παραλυσία, γιά νά ὑποδείξει καί νά ἐξυμνήσει τήν «καθ’
ὑπερβολήν ὁδόν», τήν ἀγάπη. Κι ὅπως ὁ νεκρεγέρτης Κύριος θεράπευσε ἀ-
σθενεῖς κι ἀνέστησε νεκρούς, ἔτσι κι ὁ ἀπόστολός του ἀνέστησε πραγματικά
τήν Ἑλλάδα, τότε πού ὅλοι τή θεωροῦσαν νεκρή (finis
Graeciae).

Ἐβραῖος ὁ ἴδιος, μεγαλωμένος ὅμως στήν ὄχι ἄσημη
Ταρσό, ὅπου ἡ ἑλληνική νοοτροπία ἦταν ἐκδηλη σέ ὅ-
λους τούς τομεῖς, μίλησε κι ἔγραψε στά ἑλληνικά· ἀπο-
θησαύρισε στήν ἑλληνική ὅλο τόν πλοῦτο τῆς πίστες καί
τῆς διδασκαλίας γιά τήν κατά Χριστόν πίστη καί ζωή. Ἀνέ-
δειξε ἔτσι τήν ἑλληνική γλῶσσα μόνιμο ἐργαλεῖο ἐπικοι-
νωνίας γιά ὅλο τόν χριστιανικό κόσμο. Ἀξιοθαύμαστη ἡ
φραστική του εὐστοχία, ἡ ἀκριθής καί πυκνή διατύπωση
τῶν ὑψηλῶν νοημάτων. Γιά τή σωστή μεταφορά τους δη-
μιουργεῖ πολλές φορές ὁ ἴδιος καινούργιες λέξεις, προ-
κειμένου νά ἐκφράσει ὅ,τι δι’ ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ παρέλαβε. Μέ τόν τρόπο αὐτό πλούτισε τό ἑλλη-
νικό λεξιλόγιο. Ὁ χριστιανισμός προσέφερε τό περιεχό-
μενο, ὁ ἑλληνισμός τό εἶδος καί τίς μορφές μέ τίς ὁποῖες
διατυπώθηκε καί περιβλήθηκε ἐκεῖνος. Ὁ Παῦλος ἐγκέν-
τρισε τήν χριστιανική ἀλήθεια στήν ἑλληνική καλλιέλαιο.

Καί κατά τό ψαλμικό, «ἀνεκαινίσθη ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης» της. Ἔτσι ὁ ἑλληνισμός ἀξιώθηκε νά καταστεῖ ὁ πρωτότοκος τῆς χριστιανικῆς κολυμβήθρας μέ ἀνάδοχο τόν Παῦλο. Εἶναι ὁ θεμελιωτής τῆς νέας ἑλληνικῆς μας ζωῆς. Ἐκεῖνος χάλκευσε τούς ἀκατάλυτους δεσμούς μεταξύ χριστιανισμοῦ καί ἑλληνισμοῦ.

Ἐδῶ ὁ Παῦλος συνάπτει τήν ἐκκλησίαν μέ τόν ἑλληνισμό. Ἡ Κύπρος, οἱ ἑλληνικές πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ Φίλιπποι, ἡ Θεσσαλονίκη, ἡ Βέροια, ἡ Ἀθήνα, ἡ Κόρινθος ἀντιβοοῦν τό ὄνομά του καί διαλαλοῦνται μέχρι καί σήμερα, ὅπου κηρύττεται τό εὐαγγέλιο. Οἱ κάμποι καί οἱ βουνοπλαγιές τους ἀναμεταδίδουν ἀκόμη τήν ἡχώ τῶν λόγων του, βεβαιώνοντας ταυτόχρονα καί τό ἔνδοξο ἑλληνικό παρελθόν τους.

Αὕτη ἡ σύνδεση χριστιανισμοῦ καί ἑλληνισμοῦ διευκόλυνε ἀφάνταστα τό κήρυγμα, ἐξάπλωσε ταχύτατα τό εὐαγγέλιο καί αὗξησε τήν Ἐκκλησίαν. Τό ἱεραποστολικό ἔργο τοῦ Παύλου βρῆκε πρόσφορο ἔδαφος στόν χώρο τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἀποτέλεσε στή συνέχεια τήν ἀσφαλῆ πύλην καί τήν κατάλληλη ὁδόν γιά νά μεταλαμπαδευθεῖ καί νά ἐξακτινωθεῖ ἡ ἀληθινή πίστις «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πρξ 1,8).

Ὅντως εὐεργετική καί σωτήρια ἀποδείχθηκε γιά τόν ἑλληνισμό ἡ συμβολή καί πνοή τοῦ εὐαγγελίου. Τοῦ ἔδωσε νέες προοπτικές. Γιά χίλια καί πλέον χρόνια ἔζησε ἡμέρες δόξας καί μεγαλείου. Μά καί κατά τούς χρόνους τῆς δουλείας διέσωσε τήν ἑλληνική γλῶσσα καί διαφύλαξε τόν ἑλληνικό λαόν συσπειρωμένο γύρω ἀ-

πό τήν ἐκκλησίαν του. Λειτουργώντας ὡς ἀσπίδα προστασίας διαφύλαξε τήν πολιτιστική καί ἐθνική ταυτότητα καί δέν τόν ἄφησε νά ἀφομοιωθεῖ ἀπό τούς κατακτητές του. Ἄς ἀναλογισθοῦν τίς εὐθύνες τους ἀπέναντι στό μέλλον οἱ ἐπίδοξοι ἀναθεωρητές τῆς ἱστορίας καί τοῦ Συντάγματος, πού ἐπιθυμοῦν τή λοβοτομή τοῦ ἔνδοξου παρελθόντος καί τόν χωρισμό ἐκκλησίας - πολιτείας!

Αἰώνια καί ἄπειρη ἡ εὐγνωμοσύνη μας στόν ἀπόστολον Παῦλον καί στούς συνεργούς του, γιατί «ἐν παθήμασι καί αἵμασι πολλοῖς» ρίζωσαν στήν πατρίδα μας τήν ἐκκλησίαν. Στεντόρεια σήμερα ἀπευθύνεται σ' ἐμᾶς ἡ φωνή του: «Στήκετε καί κρατεῖτε τὰς παραδόσεις» (Β' Θε 2,15). Οἱ καιροί ἀπαιτοῦν ἀγῶνες καί ἐγρήγορη! Ὡρα, λοιπόν, «ἡμᾶς ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι» (Ρω 13,11), γιά νά ἀνανήψουμε καί νά ἀκολουθήσουμε τά προστάγματα τοῦ εὐαγγελίου. Τό ὀφείλουμε στή μακρά φάλαγγα τῶν προγόνων μας, πού κράτησαν ἀναλλοίωτο τό μήνυμά του. Τό ὀφείλουμε στά παιδιά μας, γιά νά μεταδώσουν καί αὐτά στίς ἐπόμενες γενιές ἀνόθευτο τόν χριστιανισμό καί τόν ἑλληνισμό. Τό ὀφείλουμε στόν ἀπόστολον Παῦλον, τοῦ ὁποίου τό ἔργο θά συνεχίσει νά ζῇ καί ἡ ἀποστολική ἐκκλησία πού ἱδρύσῃ ἐδῶ θά κρατύνεται καί, ὅσο κι ἂν διογκώνεται τό πάθος καί τό μένος τῶν ἐκκλησιομάχων, «πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Μθ 16,18). «Ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε!» (Α' Κο 16,13).

Εὐδοξία Αὐγουστίνου

Πατερικό μήνυμα

Τῶν Ἀποστόλων μιμητές

Ἀποστέλλοντας τούς δώδεκα ὁ Κύριος τούς ἀποκαλύπτει τὰ κακά πού θά τούς συμβοῦν, ὄχι μόνον αὐτά πού ἄμεσα θά ἀντιμετωπίσουν ἀλλά καί ἐκεῖνα πού θά πραγματοποιηθοῦν μετά ἀπό πολύ καιρό. Ἔτσι ἀπό τήν ἀρχή καί πρό πολλοῦ τούς προετοίμαζε γιά τόν πόλεμό τους ἐναντίον τοῦ διαβόλου...

Ἐπειτα, γιά νά καταλάβουν ὅτι ἦταν καινούργιες οἱ συνθήκες αὐτοῦ τοῦ πολέμου καί παράδοξος ὁ τρόπος τῆς παρατάξεως... λέγει: Ἐνῶ θά πορεύεσθε μέ αὐτές τίς συνθήκες, νά δείχνετε τήν ἡμερότητα τῶν προβάτων, παρόλο πού θά κατευθύνεσθε πρὸς λύκους, καί μάλιστα ὄχι ἀπλῶς πρὸς λύκους ἀλλά ἀνάμεσα σέ λύκους. Τούς παραγγέλλει ἀκόμη νά ἔχουν ὄχι μόνο τήν ἡμερότητα τῶν προβάτων ἀλλά καί τήν ἀκεραιότητα τοῦ περιστεριοῦ. Μέ αὐτό

τόν τρόπο, λέει, θά δείξω ξεκάθαρα τή δική μου δύναμη, ὅταν τὰ πρόβατα θά νικήσουν τούς λύκους· κι ἐνῶ θά βρίσκονται ἀνάμεσα σέ λύκους καί θά δέχονται μυριάδες δαγκωματιές, ὄχι μόνο δέν θά ἐξαφανίζονται ἀλλά καί ἐκείνους θά μεταβάλλουν. Εἶναι πολύ πιό θαυμαστό καί ἀνώτερο ἀπό τό νά σκοτώσουν τούς λύκους τό νά τούς ἀλλάξουν τή γνώμη καί νά μεταρρυθμίσουν τή σκέψη τους! Κι ὅλα αὐτά, ἐνῶ εἶναι μόνο δώδεκα μέσα σέ μία οἰκουμένη γεμάτη λύκους!

Νά ντραποῦμε, λοιπόν, ὅσοι κάνουμε τὰ ἀντίθετα καί ὁρμοῦμε σάν λύκοι ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας. Εἶναι βέβαιο ὅτι ἐνόσῃ εἴμαστε πρόβατα θά νικοῦμε· ἀκόμη κι ἂν μύριοι λύκοι μᾶς κυκλώσουν, θά ὑπερισχύσουμε καί θά ἐπικρατήσουμε. Ἄν ὅμως γίνουμε λύκοι, θά ἡττηθοῦμε, διότι μᾶς ἐγκαταλείπει ἡ βοήθεια τοῦ Ποιμένα. Δέν ποιμαίνει λύκους ἀλλά πρόβατα, γι' αὐτό σέ ἐγκαταλείπει καί φεύγει, ἀφοῦ δέν τοῦ ἐπιτρέπεις νά δείξει τή δύναμή του...

*Ἰω. Χρυσόστομος,
Εἰς Ματθαῖον 33,1· PG 57,387-389*

Προσεγγίσεις στην Παλαιά Διαθήκη

Ὁ χάλκινος ὄφης

Τό βιβλίο τῶν Ἀριθμῶν εἶναι γιά τήν Παλαιά Διαθήκη ὅ,τι οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων γιά τήν Καινή Διαθήκη: περιγράφουν καί τά δύο τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ προφήτης Μωυσῆς, συνεχίζοντας τήν ἐξιστόρηση τῆς πορείας τῶν Ἰσραηλιτῶν στήν ἔρημο, τήν ὁποία εἶχε διακόψει μέ τό βιβλίο τοῦ Λευϊτικοῦ, ἀναφέρεται ἀρχικά στήν πρώτη ἀρίθμηση τῶν μάχιμων Ἰσραηλιτῶν, λίγο πρίν τήν ἀναχώρησή τους ἀπό τοὺς πρόποδες τοῦ Σινά. Ὁ Θεός ὡς μέγας ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἰσραήλ ἀπαριθμεῖ τόν στρατό του, ἀλλά καί καθορίζει τίς θέσεις στρατοπέδευσης, ἀναχώρησης καί ἐπίθεσης. Εἶναι ἀξιοσημείωτο ὅτι ὅλες οἱ θέσεις ὀρίζονται μέ σημεῖο ἀναφορᾶς τήν Σκηνή τοῦ Μαρτυρίου· οἱ φυλές παρατάσσονται δεξιά κι ἀριστερά ἀπό αὐτήν, μπρός καί πίσω της. Εἴτε, λοιπόν, πολεμοῦν εἴτε ἀναπαύονται, τό κέντρο τῆς ζωῆς καί τῆς καρδιάς τῶν Ἰσραηλιτῶν εἶναι ὁ Θεός, ὁ ὁδηγός καί προστάτης τους.

Ἀπό τήν ἔρημο τοῦ Σινά πορεύονται βόρεια, πρὸς τήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὅταν φθάνουν στά σύνορά της,

μέ ἐντολή τοῦ Θεοῦ ὁ Μωυσῆς στέλνει τοὺς ἀρχηγούς τῶν δώδεκα φυλῶν ὡς κατασκόπους. Αὕτη ἡ ἀποστολή εἶχε σκοπὸ νά δοῦν οἱ ἀρχηγοὶ πόσο εὐφορη εἶναι αὕτη ἡ χώρα καί νά ἐνθουσιάσουν τόν λαό, ὥστε μέ ὁρμὴ νά ἐπιτεθεῖ καί νά τήν καταλάβει. Οἱ κατάσκοποι ὁμως -ὅλοι ἐκτός ἀπὸ δύο- πανικοβάλλονται, διότι οἱ πόλεις πού εἶδαν ἦταν ὀχυρωμένες καί τίς φρουροῦσαν ἰσχυροὶ πολεμιστές. Ἐπιστρέφουν τρομαγμένοι καί δηλώνουν ὅτι εἶναι ἀδύνατο νά νικήσουν τόσο ἰσχυροὺς ἀντιπάλους. Ὁ λαός γιά ἄλλη μιὰ φορά συμπαρασύρεται στὸν γογγυσμὸ κατὰ τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μωυσῆ.

Τότε βγαίνει καταδικαστικὴ ἡ θεϊκὴ ἀπόφαση: «πάντες δὲ οἱ παροξυναντές με οὐκ ὄψονται αὐτήν» (Ἀρ 14,23). Κανεῖς τους δέν θά δεῖ τήν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Θά πεθάνουν ὅλοι σταδιακά στήν ἔρημο. Στήν γῆ Χαναάν θά μποῦν μόνο οἱ ἀπόγονοί τους - ἀθῶοι ἀπὸ τό ἀμάρτημα τοῦ φοβεροῦ γογγυσμοῦ- καί οἱ δύο κατάσκοποι πού ἔδειξαν ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό: ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ καί ὁ Χάλεβ.

Ἀλλάζουν, λοιπόν, κατεύθυνση. Στρέφονται πρὸς τὸν νότο καὶ ἐπὶ σαράντα ἔτη περιπλανῶνται στὴν ἔρημο. Ὄταν μετὰ ἀπὸ τριανταεννία χρόνια περίπου φτάνουν ἀπέναντι ἀπὸ τὴν γῆ Χαναάν, γίνεται ἡ δεύτερη ἀπαρίθμηση τοῦ στρατοῦ. Κανείς ἀπ' ὅσους ἀριθμήθηκαν τὴν πρώτη φορά δὲν ἦταν πλέον ζωντανός, ἐ-

κτός ἀπὸ τοὺς δύο πιστοὺς κατασκόπους.

Τὸ βιβλίο τῶν Ἀριθμῶν, πού εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα ἱστορικά βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, περιέχει καὶ μεσσιανικὲς προφητείες, ρητές καὶ τυπολογικὲς. Ἀπὸ τίς πιὸ γνωστές τυπολογικὲς προφητείες εἶναι ἡ ἀκόλουθη:

Ἀρ 21,5-9

Κείμενο

5. Καὶ κατελάλει ὁ λαὸς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωυσῆ λέγοντες· ἵνατί τοῦτο; ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου, ἀποκτεῖναι ἐν τῇ ἐρήμῳ; ὅτι οὐκ ἔστιν ἄρτος οὐδὲ ὕδωρ, ἡ δὲ ψυχὴ ἡμῶν προσώχθισεν ἐν τῷ ἄρτι τῷ διακένῳ τούτῳ.

6. Καὶ ἀπέστειλε Κύριος εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὄφεις τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδακνον τὸν λαόν, καὶ ἀπέθανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

7. Καὶ παραγενόμενος ὁ λαὸς πρὸς Μωυσῆν ἔλεγον· ὅτι ἡμάρτομεν, ὅτι κατελαλήσαμεν κατὰ τοῦ Κυρίου καὶ κατὰ σοῦ· εὗξαι οὖν πρὸς Κύριον, καὶ ἀφελέτω ἀφ' ἡμῶν τὸν ὄφιν, καὶ ἤψατο Μωυσῆς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ λαοῦ.

8. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ποιήσον σεαυτῷ ὄφιν καὶ θές αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἔσται ἐὰν δάκη ὄφεις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δεδηγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται.

9. Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς ὄφιν χαλκοῦν καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ σημείου, καὶ ἐγένετο ὅταν ἔδακνεν ὄφεις ἄνθρωπον, καὶ ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὸν ὄφιν τὸν χαλκοῦν καὶ ἔζη.

Μετάφραση

5. Καὶ καταφερόταν ὁ λαὸς ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐναντίον τοῦ Μωυσῆ λέγοντας: «Γιατί αὐτό; Μᾶς ἐβγαλες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, γιὰ νὰ μᾶς θανατώσεις στὴν ἔρημο; Δέν ὑπάρχει ψωμί οὔτε νερό καὶ ἡ ψυχὴ μας ἀηδίασε μ' αὐτό τό ἄνοστο ψωμί!».

6. Καὶ ἔστειλε ὁ Κύριος στὸν λαὸ θανατηφόρα φίδια πού δάγκωναν τὸν λαὸ καὶ πέθαναν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰσραηλῖτες.

7. Πῆγε τότε ὁ λαὸς στὸν Μωυσῆ καὶ ἔλεγε: «Ἀμαρτήσαμε, διότι καταφερθήκαμε ἐναντίον τοῦ Κυρίου καὶ ἐναντίον σου· προσευχήσου, λοιπόν, στὸν Κύριο καὶ ἄς διώξει μακριὰ μας τὰ φίδια». Καὶ ὁ Μωυσῆς προσευχήθηκε στὸν Κύριο γιὰ τὸν λαό.

8. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε στὸν Μωυσῆ: «Πές νὰ σοῦ κάνουν ἓνα φίδι καὶ τοποθέτησέ το σ' ἓναν ἐμφανῆ πάσσαλο. Κι ἂν κάποιον ἄνθρωπο τὸν δαγκώσει φίδι, κάθε δαγκωμένος, μόλις βλέπει σ' αὐτό, θά μένει ζωντανός».

9. Ὁ Μωυσῆς, λοιπόν, κατασκεύασε ἓνα χάλκινο φίδι καὶ τό στερέωσε σ' ἓναν ἐμφανῆ πάσσαλο. Πραγματικά, ὅταν φίδι δάγκωνε ἄνθρωπο, τότε αὐτός ἐβλεπε ἀμέσως τό χάλκινο φίδι, καὶ ἔμενε ζωντανός.

Τὴν προφητεία μέ τόν χάλκινο ὄφι τὴν ἐρμήνευσε ὁ ἱδιος ὁ Κύριος στήν συνομιλία του μέ τόν Νικόδημο (βλ. Ἰω 3,14). Προτυπώνει τὴν σταυρική του θυσία. Ὅπως ὁ χάλκινος ὄφης κατήργησε τό δηλητήριο καί χάρισε ζωή σέ ὅσους πρόσλαβαν νά τόν κοιτάξουν, ἔτσι ὁ ἐσταυρωμένος Χριστός κατήργησε τό κράτος τῆς ἀμαρτίας καί χαρίζει ζωή αἰώνια σέ ὅσους μέ πίστη προσβλέπουν σ' Αὐτόν. Στήν ἔρημο ὄφης δάγκω-νε καί ὄφης θεράπευε. Ἀλλά καί ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα θάνατος τὴν κατέστρεψε καί θάνατος τὴν ἔσωσε. Μᾶς κατέστρεψε ὁ θάνατος τοῦ Ἀδάμ, μετά τό προπατορικό του ἀμάρτημα. Μᾶς ἔσωσε ὁ θάνατος τοῦ νέου Ἀδάμ, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στ. Ν. Σάκκος

Γιατί, Ἑλληνά μου;

Οἱ κάδοι ἀραδιασμένοι. Δύο μεγάλοι γιά τά σκουπίδια, τέσσερις ἄλλοι, μικρότεροι γιά ἀνακυκλώσιμα ὑλικά: πλαστικό, χαρτί, ἀλουμίνιο καί γυαλί. Ἀνοίγεις τούς κάδους τοῦ πλαστικοῦ ἢ τοῦ χαρτιοῦ γιά νά ἀποθέσεις κάποια ὑλικά καί βλέπεις σακοῦλες μέ σκουπίδια! Γιατί, Ἑλληνά μου;

Κατανοῶ τὴν ἀγανάκτησή σου. Ὅλοι σέ ξεγέλασαν. Μιλοῦσαν γιά πατρίδα καί τὴν ξεπούλησαν. Μιλοῦσαν γιά διαρκὴ εὐημερία καί σύ σήμερα στρυμώχνεσαι οἰκονομικά. Ὁ ὀρίζοντας ἀρκούντως σκοτεινός. Οἱ ἐλπίδες νά φανεῖ τό οὐράνιο τόξο ἐξανεμίζονται. Καί σύ παραιτούμενος ἀπὸ κάθε προσπάθεια ἐπιτείνεις τό κακό στό μέτρο τῶν δυνατοτήτων σου.

Ἰσως νά μουρμουρίζεις τό χιλιοεπωμένο: Ἐγὼ θά σώσω τὴν Ἑλλάδα; Δέν βαριέσαι, ἄς προσθέσω λίγη ταιλαιπωρία! Σέ ποιούς ὅμως; Σ' ἐκείνους πού κατάντησαν τὴ χώρα μας στά μαῦρα τῆς τά χάλια; Ὁχι, ἀσφαλῶς. Δέν ἀπασχολοῦνται τά δικά τους παιδιὰ στή σειρά διαλογῆς τῶν ἀνακυκλώσιμων ὑλικῶν. Μήπως θέλεις νά τιμωρήσεις τόν δῆμο σου; Ἀλλά καί αὐτός ὑφίσταται τίς συνέπειες τῆς κρίσης, ἐνῶ ἐπικρέμανται οἱ ἀπαιτήσεις τῶν δανειστῶν, οἱ ὁποῖες θά ἐνταθοῦν μόλις λήξει μέ τὴν πλήρη ὑποταγή μας ὁ καταστροφικός, τόσο γιά τά νοικοκυριά ὅσο καί γιά τίς ἐπιχειρήσεις, πόλεμος τῆς ἐνέργειας. Ἐπόμενος στόχος τῶν ἀρπακτικῶν θά εἶναι τό νερό.

Ἀπάτριδες ὑπῆρξαν ὅλοι ὅσοι ξεπούλησαν καί ἐξα-

κολουθοῦν νά ξεπουλοῦν τή χώρα μας. Ὅμως δέν σημαίνει αὐτό πώς δέν ὑπάρχουν πατρίδες. Οἱ κατά καιροὺς διεθνισμοί ἀπέτυχαν παταγῶδῶς. Διαπράττεις καί σύ τό σφάλμα νά ταυτίζεις τήν πατρίδα μ' αὐτοὺς πού τήν καπηλεύονται, μ' αὐτοὺς πού ἀνιέρως ἀσελγοῦν ἐπάνω της. Ὅμως πατρίδα εἶναι κάτι πού δέν ἀνήκει σέ κανέναν καί συνάμα ἀνήκει σ' ὅλους ἐκείνους πού τήν ἀγαποῦν. Πατρίδα εἶναι τό πατρικό μας σπίτι μέ τήν καταπράσινη αὐλή, πού λάμπει ἀπό τήν πάστρα. Ἐλαμπε, θά μέ δι-ορθώσεις, καθώς σήμερα χάθηκε ἡ αὐλή καί οἱ κοινόχρηστοι χώροι τῆς πολυώροφης οἰκοδομῆς θυμίζουν φυλακή! Naί, ἀλλά γιατί ἔγιναν ὅλα αὐτά; Ἐπειδὴ κάποιοι εἶχαν ὡς μοναδικό ὄραμα τό κέρδος. Ἡ διαπλοκή τῶν πολιτικῶν προσώπων μέ τόν ἐπιχειρηματικό παράγοντα ἀφάνισε τήν ἰδιοπροσωπία τῶν ἀστικῶν μας κέντρων. Καί εἴμαστε ἡ χειρότερη χώρα σέ εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο στήν ἀνάπτυξη αὐτῶν, καθώς σπεύσαμε νά κατεδαφίσουμε ἀριστουργήματα τῆς προγονικῆς μας ἀρχιτεκτονικῆς, γιά νά ὀρθώσουμε νεοθάρβαρα πολυώροφα θηρία, ἀπό τά ὁποῖα λείπει ἡ αἰσθητική καί τό μέτρο.

Δέν ἦταν ὅμως ἡ χειρότερη ἀλλοτρίωση αὐτή, ἀλλά ἡ ἄλλη τοῦ ὑπερκαταναλωτισμοῦ. Αὐτοὶ πού πούλησαν τήν πατρίδα μας ἔπρεπε πρῶτα νά στραγγαλίσουν τή φωνή τῆς συνείδησής μας. Καί ἔχει δειχθεῖ ὅτι ὁ ἐπιτυχέστερος τρόπος εἶναι ὁ ἐκμαυλισμός μέσῳ τῆς εὐμάρειας. Γιγαντώθηκε ὁ ὄγκος τῶν σκουπιδιῶν μας κατά τήν τριακονταετία τῆς ἐπίπλαστης εὐμάρειας, τήν ὁποία ἄλλοι

καταριοῦνται πλέον καί ἄλλοι πο-θοῦν, γι' αὐτό καί τρέφουν φροῦδες ἐλπίδες ὅτι θά ἐπανακάμψει στή χώρα μας!

Στόν ἔναγχο ἀγῶνα νά φθάσουμε τοὺς «προοδευμένους» καί «πολιτισμένους» λαούς, αὐξάναμε τόν ὄγκο τῶν σκουπιδιῶν. Κάποιες δεκαετίες πρὶν, δέν γνωρίζω ἂν ἐξακολουθεῖ, ὁ κατά κεφαλὴν ὄγκος σκουπιδιῶν ἦ-ταν δείκτης οἰκονομικῆς προόδου! Καί ἐνῶ οἱ οἰκονομικά ἀνεπτυγμένοι λαοὶ διεῖδαν ἔγκαιρα τόν κίνδυνο νά ταφοῦμε κάτω ἀπὸ τοὺς ὄγκους τῶν σκουπιδιῶν, ἡ χώρα μας παραμένει καί στὸν τομέα τῆς ἀνακύκλωσης οὐραγός.

Τά ἀπόβλητα τοῦ ἐλληνικοῦ νοικοκυριοῦ εἶναι κατά βάση φυτικές ὕ-λες. Τόσα πανεπιστήμια ἔχουμε. Ποῦ μελέτες γιά τήν ἀξιοποίηση τῶν φυτικῶν ἀποβλήτων! Τί θά ἔκαναν τότε οἱ χημικὲς βιομηχανίες πού δηλητηρία-ζαν ἐπὶ δεκαετίες τοὺς ἀγρούς μας; Σέ πόσους ἄγονους χώρους θά μπο-ροῦσε νά γίνεи ἐπίστρωση μέ ἐπιφανειακό χῶμα ἀπὸ κομποστοποίηση, ὥστε νά φυτευθοῦν δένδρα καί νά καλλιεργηθοῦν διάφορα φυτά... Τώ-ρα, Ἕλληνα, περιμένεις ἐσύ τήν Πολιτεία νά πράξει ὅσα δέν ἔπραξε τότε πού τό χρήμα ἔρρεε ἄφθονο; Μπο-ρεῖς ὅμως νά ἔχεις κάδο κομποστο-ποίησης ἢ, ἂν δέν διαθέτεις αὐλή, νά τά προσφέρεις σέ συγγενικό ἢ φιλικό πρόσωπο. Τά ζωικά ἀπόβλητα εἶναι πιό δύσκολα διαχειρίσιμα, ὅχι ὅμως καί ἀδύνατο. Τόσα χρήματα δαπα-νοῦμε γιά τήν εἰσαγωγή ζωοτροφῶν κατοικιδίων. Ἐπενδύσεις δέν πρόκει-ται νά γίνουν. Μποροῦμε ὅμως κατά τόπους νά στήσουμε ἐργαστήρια ἀξι-

οποίησης αποβλήτων. Πώς; Θά τεθεῖ τό ἐρώτημα, ἀφοῦ καί τά ἀπόβλητα τά διαχειρίζονται, ὅχι βέβαια χωρίς κέρδος, οἱ διαπλεκόμενοι ἰσχυροί. Μόνο ἂν ἐπανέλθουμε στό «ἐμεῖς» καί λειτουργήσουμε συλλογικά σέ τοπικό ἐπίπεδο, μπορεῖ αὐτό νά πραγματοποιηθεῖ. Πρέπει ὅμως οἱ ὄῃοι νά ἀπελευθερωθοῦν ἀπό τήν τυραννία τῶν κομμάτων.

Ἀπομένουν τά πλαστικά, τά χαρτιά, τά μέταλλα. Τά πλαστικά μᾶλλον ἐκπνέουν, ὅπως καί ἡ μητέρα τους, τό πετρέλαιο, στή λήξη τοῦ αἰῶνα. Θά καταστεῖ τότε πολύτιμο καί περιζήτητο ὑλικό. Καί οἱ ἄνθρωποι θά πραγματοποιοῦν ἀνασκαφές, γιά νά ἀποκαλύψουν τά «θαυμάσια» τεχνήματα πολιτισμοῦ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας! Γιατί νά εἶναι ἡ πλαστική φιᾶλη ἢ σακούλα τό σῆμα κατατεθέν τοῦ πολιτισμοῦ μας; Ὅσο γιά τό χαρτί, πόσα δένδρα φυτέψαμε στόν βίο μας σέ σχέση μέ τήν ποσότητα χαρτιοῦ πού δέν ἀνακυκλώσαμε; Γιατί προτιμοῦμε τήν ἀποχαύνωση μπροστά στή μικρή ὀθόνη, ἡ ὁποία μᾶς ὠθεῖ ἔτι περαιτέρω στήν ἀλόγιστη κα-

τανάλωση προϊόντων μέ φανταχτερά χρώματα καί σῆματα πολυεθνικῶν ἐταιρειῶν σέ μεταλλικό κουτί καί δέν διαθέτουμε ἐλάχιστο χρόνο κάθε ἡμέρα, ὥστε νά διαχωρίσουμε τά σκουπίδια μας σέ ἀνακυκλώσιμα καί μή; Καί σέ τελευταία ἀνάλυση: Γιατί, Ἑλληνά μου, πετᾶς τά σκουπίδια σου στοὺς κάδους τῶν ἀνακυκλώσιμων ὑλικῶν; Δέν συνειδητοποιεῖς ὅτι πριονίζεις τό κλαδί στό ὁποῖο στέκεσαι; Ὁρθώσου καί πάλεψε, ὥστε, ὅταν σοῦ τά πάρουν ὅλα καί σοῦ προσφέρουν ἀντικαταθλιπτικά ὡς λύτρωση ἀπό τόν ψυχικό πόνο, νά ἀρνηθεῖς.

Ἄφησα στό τέλος τό πιό σημαντικό: Ὁ Δημιουργός μας ἐγκατέστησε τοὺς πρωτοπλάστους στόν παράδεισο καί ἔδωσε τήν ἐντολή «ἐργάζεσθαι καί φυλάσσειν». Ὅταν χαθεῖ ἡ αἴσθησις ὅτι εἴμαστε διαχειριστές τῆς φύσης, ὅλα τά κακά ἐπονται. Τῆς ἀπώλειας αὐτῆς προηγεῖται ἡ ἀπομάκρυνση ἀπό τόν Θεό. Καί χωρίς Θεό ὅλα ἐπιτρέπονται: καί τά τρομερά ἐγκλήματα καί τά μικρά παραπτώματα.

Ἀπόστολος Παπαδημητρίου

ΔΩΡΕΕΣ

Γιά τήν Ἀδελφότητα

Ἑρελιάδης Ἀναστάσιος, εἰς μνήμην ἀδελφῆς Τριανταφυλλιάς, 100€ * Σωτηροπούλου Ἀναστασία, εἰς μνήμην συζύγου, ἀδελφῶν καί γονέων, 50€.

Γιά τήν Κατασκήνωση

Ζ.Α. 500€ * Κοντογουλίδης Βασίλειος 50€ * Ἀνώνυμος, εἰς μνήμην πατρός Ἰωάννου, 100€ * Ξ.Γ. 150€ * Π.Α. 100€ * Σ.Α. 150€ * Τ.Χ. 40€.

Γιά τό Περιοδικό

Δημητρίου Χρήστος, εἰς μνήμην Σ.Ν.Σάκκου, 150€ * Καρακώστα Εὐρυδίκη 10€ * Συμεωνίδου Βάσω 10€ * Χαραλαμπίδης Ἀναστάσιος 50€.

«Εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν»

Εἶναι εὐλογία γιὰ μία τοπική ἐκκλησία νά ὑπάρχει ἐπίσκοπος ὁ ὁποῖος μέ περισσὴ φροντίδα καὶ ἀγωνία γιὰ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τοῦ ποιμνίου του ποιμαίνει καὶ καλλιεργεῖ τίς ψυχές. Ἐξίσου σημαντικὸ καὶ θεάρεστο εἶναι τὸ ποίμνιο νά ἐκδηλώνει τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ ἀγάπης του στὸν πνευματικὸ του πατέρα.

Μία ἀνάλογη ἐκδήλωση «εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν» πραγματοποιήσαν μέ ἀρμονικὴ συνεργασία ἡ Περιφέρεια Δυτικῆς Μακεδονίας, ἡ Περιφερειακὴ Ἑνωσις Δήμων Δ. Μακεδονίας, ἡ Περιφερειακὴ Ἑνότητα Φλώρινας καὶ οἱ Δήμοι Ἀμυνταίου, Ἑδεσσας, Ἑορδαίας, Πρεσπῶν καὶ Φλώρινας πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου κ. Θεοκλήτου, τὴν Κυριακὴ 13 Μαΐου 2018, μνήμη τοῦ τοπικοῦ Ἁγίου τῆς Φλώρινας Ἀγαθαγγέλου. Ἡ συμπλήρωση 50 χρόνων ἱεροσύνης καὶ πνευματικῆς προσφορᾶς τοῦ Σεβασμιωτάτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας ἔδωσε τὴν ἀφορμὴ νά ἐκφράσουν ὅλοι οἱ φορεῖς τὴν εὐχαριστία καὶ τὸν σεβασμὸ τους.

Μετά ἀπὸ πολυαρχιερατικὸ συλλεῖτουργο στὸν ἱερό ναὸ Ἁγίας Παρασκευῆς, ὅπου συμμετεῖχε πλειάδα ἀρχιερέων, πραγματοποιήθηκε στό Πολιτιστικὸ Κέντρο Περιφερειακῆς Ἑνότητας Φλώρινας ἡ ἐκδήλωση τιμῆς πρὸς τὸν Ποιμενάρχη. Μέσα σέ ἀτμόσφαιρα συγκίνησης μίλησαν πολιτικές, δικαστικές, στρατιωτικές, πανεπιστημιακές καὶ ἐκκλησιαστικές ἀρχές γιὰ τὴν ἄσπωση συνεργασία καὶ πνευματικὴ κοινωνία τους μέ τὸν τιμώμενο ἐπίσκοπο. Καὶ ἦταν πράγματι συγκινησιακὰ φορτισμένες οἱ προσφωνήσεις ἀνθρώπων πού πέρα ἀπὸ τὴν τυπικὴ, ὑπηρεσιακὴ ἢ κοινωνικὴ συνεργασία τους μέ τὸν τοπικὸ ἐπίσκοπο βίωσαν τὴν αὐταπάρνηση, τὸ εἰλικρινές ἐνδιαφέρον, τὴ θυσιαστικὴ προσφορά καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπη του πρὸς ὅλους.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸν ἀπλὸ λαὸ ὁ ἅγιος Φλωρίνης εἶναι ὁ δικός τους Πατέρας. Ἡ ἡρεμὴ ἀγάπη του, ἡ σιωπηλὴ ταπείνωση, ἡ ἀκτημοσύνη, ὁ ἥπιος χαρακτήρας του, ἡ σταθερὴ καὶ ὀρθόδοξη πίστη του ἐλκύουν τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων. Καὶ εἶναι ὠφέλιμο πρωτίστως γι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τὸ νά ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους μέ τέτοιες εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις.

Ἡ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησή της γιὰ τὸ γεγονὸς, συγχαίρει τοὺς διοργανωτὲς καὶ εὐχεται ἀπὸ καρδιᾶς ὁ μέγας Ἀρχιερέας νά ἐνισχύει τὸν τιμηθέντα ἐπίσκοπο. Νά τὸν διατηρεῖ «σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ καὶ μακροημερεύοντα», γιὰ τὸ καλὸ τῆς τοπικῆς ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας.

«Θαρσεῖτε! Μὴ φοβεῖσθε!» (ΜΘ 14,27)

Τό σημερινό εὐαγγελικό ανάγνωσμα ἀπό τό κατά Ματθαῖον Εὐαγγέλιο περιγράφει ἓνα σημεῖο τό ὁποῖο συνδέεται μέ ἐκεῖνο τοῦ χορτασμοῦ τῶν πεντακισχιλίων, τό ὁποῖο ἀκούσαμε τήν περασμένη Κυριακή. Τόν χορτασμό τῶν πεντακισχιλίων καί τό περπάτημα τοῦ Κυρίου πάνω στήν τρικυμισμένη θάλασσα τά ἔχουν καί οἱ τέσσερις εὐαγγελιστές, διότι τά σημεῖα αὐτά ἀποκαλύπτουν κάτι πολύ μεγάλο: Συνδέουν τήν Καινή μέ τήν Παλαιά Διαθήκη καί ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ Γιαχβέ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πού μέ θαυμαστό τρόπο πέρασε τόν Ἰσραήλ ἀπό τήν Ἐρυθρά θάλασσα καί τόν ἔθρεψε στήν ἔρημο, εἶναι μπροστά τους. Καί ποιός εἶναι αὐτός; Εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ὁποῖος χορταίνει μέ πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια πέντε χιλιάδες ἀνθρώπους καί περπατάει πάνω στά κύματα σάν νά εἶναι στή στεριά. Ἔτσι, ἂν οἱ Ἰουδαῖοι δέν ἦταν φανατισμένοι, θά ἀναγνώριζαν στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ θεανθρώπου Κυρίου μας, τόν ἴδιο τόν Γιαχβέ.

Ὁ Χριστός μετά ἀπό τόν χορτασμό «ἠνάγκασε» τούς μαθητάς νά μποῦν στό πλοῖο καί νά φύγουν. Γιατί τούς ἀνάγκασε; Διότι ὁ λαός ἐνθουσιάσθηκε καί ἤθελαν νά τόν κάνουν βασιλιά. Ἀλλά ὁ Χριστός δέν εἶναι ψευτομεσσίας, εἶναι βασιλιάς πραγματικός, αἰώνιος καί ἡ βασιλεία του εἶναι πνευματική. Γι' αὐτό λοιπόν λέγει στούς μαθητάς νά μποῦν στό πλοῖο καί νά φύγουν. Ἀλλά οἱ μαθητές ποῦ νά τόν ἀφήσουν καί νά φύγουν! Δέν θέλουν. Γι' αὐτό τούς ἔδωσε δια-

ταγή καί τούς ἀνάγκασε νά περάσουν ἀντίπερα πρός τήν Καπερναοὺμ καί Ἐκεῖνος κρυφά ἀνέβηκε στό ὄρος. Ἔτσι ὁ ὄχλος διαλύθηκε.

Ὁ Κύριος ἔμεινε μόνος στό ὄρος καί προσηύχετο. Συχνά προσεύχεται ὁ Ἰησοῦς: «ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ», λέγει ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς. Τώρα θά σκεφτεῖ κανεῖς: πῶς προσευχόταν ἀφοῦ ὁ ἴδιος εἶναι Θεός; Βέβαια εἶναι Θεός ἀλλά προσευχόταν ὡς ἄνθρωπος. Ὅπως π.χ. ὁ πρύτανης τοῦ πανεπιστημίου πού εἶναι καί καθηγητής τοῦ Φυσικοῦ γράφει μία αἴτηση καί ζητάει ἓνα μήνα ἄδεια νά πάει στό ἐξωτερικό. Τῇ γράφει ὡς καθηγητής πανεπιστημίου μέ τό ὄνομά του καί τή στέλνει στόν πρύτανη. Τήν παίρνει τώρα ὁ ἴδιος ὡς πρύτανης καί λέγει «ἐγκρίνεται». Δηλαδή ὁ Χριστός ὡς Θεός εἶναι ἓνα μέ τόν Πατέρα ἀλλά προσεύχεται στόν Πατέρα ὡς ἄνθρωπος.

Καί ἐνῶ προσεύχεται, «τῇ τετάρτῃ φυλακῇ τῆς νυκτός», δηλαδή 3:00 μέ 6:00 τά ξημερώματα, διακόπτει τήν ἐπικοινωνία του μέ τόν Πατέρα. Γιατί; Κάτω στή λίμνη τῆς Τιβεριάδος, πού εἶναι τόσο μεγάλη ὥστε ὀνομάζεται θάλασσα καί ἔχει φοβερές τρικυμίες, τό καράβι τῶν μαθητῶν κλονίζεται καί στό καράβι αὐτό εἶναι ἡ Ἐκκλησία του. Ναί, μέσα στό καράβι εἶναι δυνάμει ὅλη ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτό διακόπτει τήν προσευχή του καί κατεβαίνει καί περπατάει πάνω στά κύματα, γιά νά πλησιάσει ἔτσι τούς μαθητές του καί νά τούς διδάξει.

Ἡ μόρα φαίνεται ὅτι δέν ἦταν φυσιολογική, διότι οἱ μαθητές τρώμαξαν πολύ ἂν καί ἦταν ψαράδες, δηλαδή μαθημένοι σ' αὐτά. Στή λίμνη αὐτή γεννήθηκαν καί μεγάλωσαν. Ἦταν μιά τρικυμία πού ὁ Θεός τήν ἐπέτρεψε, σεισμική, φοβερή. Καί κινδύνευαν νά καταποντιστοῦν, γι' αὐτό ἦταν τρομαγμένοι.

Ἀλλά στόν τρόπο αὐτό προστίθεται καί ἄλλος τρόμος. Ποιός; Ὁ Χριστός περπατάει πάνω στά κύματα. Τήν ὑγρά θάλασσα τήν κάνει στερεά, ἐπίπεδο, σταθερό ἔδαφος καί περπατάει. Ἀλλά οἱ μαθητές ἀπό μακριά μέσα στή νύχτα δέν καταλαβαίνουν ὅτι εἶναι ὁ Δάσκαλος καί φωνάζουν: «Φάντασμα!». Σαλεύθηκαν, τρώμαξαν. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε ἕνα λόγο πού μένει αἰώνιος: «Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μή φοβεῖσθε».

Εἶναι ἕνας λόγος πού ἀντηχεῖ καί σήμερα. Λόγος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσθηκε ἐκείνη τήν ὥρα στή θάλασσα, στό καράβι, ἀλλά ἀκούγεται καί σ' ὅλη τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Τόν ἄκουσε ὁ Χρυσόστομος στήν ἐξορία, στίς μόρες καί στίς θλίψεις καί στούς διωγμούς καί πῆρε κουράγιο. Τόν ἄκουσαν οἱ μάρτυρες καί ὅλοι «οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης» καί στάθηκαν ὀρθιοί, δέν λύγισαν, δέν ἔγιναν λιποτάκτες. Εἶναι λόγος ἐνθαρρυντικός, πού ὄχι μόνο ἐνθαρρύνει ἀλλά ἔχει καί τό ἀντίκρουσμα τῆς ἐνθαρρύνσεως.

Μακάρι νά τόν ἀκούσω ἐγώ, νά τόν ἀκούσετε κι ἐσεῖς, συναμαρτωλοί ἀδελφοί μου. Εἶναι αὐτό πού μᾶς ταιριάζει, διότι μέσα στή ζωή μας ἔχουμε θλίψεις, ἀρρώστιες, συκοφαντίες, χτυπήματα, ἀποτυχίες, θανάτους προσφίλων, ποικίλες δυσκολίες. Ποιός ναυτικός ταξίδευσε σέ θάλασσες καί δέν ἀντιμετώπισε ποτέ τρικυμία; Ποιός ἄνθρωπος ταξιδεύοντας σ' αὐτή τή ζωή δέν περνάει

ἀπό μόρες, φουρτοῦνες καί τρικυμίες; Κι ἂν ἀκόμη εἶναι πλούσιος, καί ἂν εἶναι φτωχός καί ἂν εἶναι ἐπιστήμων καί ἂν εἶναι ἀγράμματος... Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι περνοῦμε τέτοιες θύελλες. Ποιός λοιπόν μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει; Ἐνας καί μόνο, ὁ αἰώνιος Κύριος πού περπατάει στή θάλασσα τῆς ζωῆς μας καί φωνάζει: «Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μή φοβεῖσθε».

Θά ἤθελα αὐτό τόν λόγο νά τόν ἀκούσει ὁ καθένας μέ τό ὄνομά του. Νά σκεφθοῦμε ὅλες τίς θύελλες καί τίς μόρες τῆς ζωῆς μας καί νά ἀκούσουμε νά λέγει ὁ Κύριος: «Θάρρος, παιδί μου Στέργιο, μή φοβᾶσαι, εἰμαι μαζί σου. Ὅλα θά περάσουν. Μαζί σου ἐγώ! Κανεῖς μή σέ τρομάζει!». Νικάει τούς νόμους τῆς φύσεως ὁ Κύριος, ὅλες τίς μόρες τῆς ζωῆς.

«Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μή φοβεῖσθε». Νά ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στόν παντοδύναμο Κύριό μας. Μᾶς ἀγαπάει, μᾶς φροντίζει. Φροντίζει γιά μᾶς, φροντίζει καί γιά τήν Ἐκκλησία του. Αὐτές τίς μέρες πού ζοῦμε, θύελλες σαλεύουν τήν Ἐκκλησία. Πικραινόμαστε. Σκανδαλίζονται πολλοί. «Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μή φοβεῖσθε». Δέν πρόκειται ἡ Ἐκκλησία νά καταποντισθεῖ. Ὁ Κύριος εἶναι κυρίαρχος τοῦ παντός καί εἶναι ὁ νοικοκύρης τῆς Ἐκκλησίας. Δέν τήν ἀφήνει, ὅπως δέν ἀφήνει καί τό κάθε παιδί του!

Στέργιος Ν. Σάκκος
(Κυριακή 21-8-2005, Φίλυρο)

Ἡ ἐπική μάχη τοῦ Κιλκίς (19-21 Ἰουνίου 1913)

Στὴ μνήμη τοῦ πολιοῦχου τῆς ἀγίου Δημητρίου (26-10-1912) ἡ Θεσσαλονίκη πανηγυρίζει θριαμβευτικά τὴν ἀποτίναξη τῆς μακραίωνης τουρκικῆς σκλαβιάς. Ἀντίθετα, τὸ Κιλκίς βυθίζεται πιότερο στό σκοτάδι. Ἀλυσσοδένεται μέ δεσμά βουλγαρικά. Ἡ 7η βουλγαρική μεραρχία τοῦ στρατηγοῦ Θεοδωρῶφ ὀχυρώνει μέ τόσο σπουδαῖα ἀμυντικά ἔργα ὅλη τὴν περιοχή τοῦ Κιλκίς, ὥστε τὸ καλοκαίρι τοῦ Β΄ Βαλκανικοῦ πολέμου (1913) νά μοιάζει μέ κάστρο ἀπόρθητο. Ὀνειρεύεται ὁ ἐχθρὸς νά χρησιμοποιοῖ τὴν ἰσχυρή αὐτὴ βάση ὡς ὀρμητήριο νέων ἐπιχειρήσεων μέ ἀπώτερο σκοπὸ τὴν κατάληψη τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἑλληνικὸ Στρατηγεῖο, μέ ἐπικεφαλῆς τὸν βασιλιά καὶ ἀρχιστράτηγο Κωνσταντῖνο καὶ ἐπιτελεῖς τοὺς ἀξιωματικούς Β. Δούσμανη καὶ Ἰ. Μεταξά, παρακολουθεῖ ἄγρυπνα τίς ὑποπτες κινήσεις καὶ ἐνέργειες τῶν Βουλγάρων ἀπὸ τὴν ἔδρα του στό Μελισσοχώρι. Πρέπει πάση θυσία νά πέσει τὸ Κιλκίς. Διαφορετικά, κινδυνεύει ἡ ὑπόλοιπη ἐλεύθερη Μακεδονία.

Ὁ ὀρίζοντας ὅμως εἶναι πολὺ ζοφερός. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἔχει ν' ἀντιμετωπίσει ἓναν πανίσχυρο ἀντίπαλο μέ 32 τάγματα πεζικοῦ, 1 σύνταγμα ἵππικοῦ καὶ 62 πυροβόλα. Ὡστόσο, τέσσερις ἑλληνικὲς μεραρχίες καὶ ἡ ταξιαρχία ἵππικοῦ κινοῦνται ἀκάθεκτες ν' ἀναμετρηθοῦν μέ τοὺς Βουλγάρους γιὰ τὴν κατάληψη τοῦ Κιλκίς. Πυκνά, δραστικά καὶ φονικά τὰ ἐχθρικά πυρά. Τὰ πολυβόλα καὶ τὰ κανόνια ξεχύνουν φωτιά καὶ σίδηρο, γιὰ νά ἐξοντώσουν κάθε ἀντίπαλο. Μὲς στὴ ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ πληθαίνουν οἱ φλόγες τῶν σπαρτῶν, πού ἀρπάζουν φωτιά ἀπὸ τίς ὁβίδες. Οἱ στιγμές εἶναι πολὺ κρίσιμες. Οἱ μάχες σφοδρές.

Κι ὅμως ὁ Ἕλληνας τολμᾷ, ἀντιστέκεται, ἐπιτίθεται. Ξεχνᾷ τὴ ζωὴ του, ἀψηφᾷ τὸν θάνατο καὶ παλεύει πεισματικά γιὰ τὸ ποθούμενο. Οἱ ἄοκνοι στρατιῶτες μας μέ τοὺς γενναίους ἀξιωματικούς τοὺς ὀρμοῦν μέσ στὴ φωτιά, ριψοκινδυνεύουν, παλεύουν πολλές φορές σῶμα μέ σῶμα. Μέ τίς λόγχες βγάζουν τοὺς ἐχθροὺς ἀ-

πό τά χαρακώματα. Εἶναι ἡ στιγμή πού οἱ σφαῖρες ἔχουν δώσει τή θέση τους στίς λόγχες. Τά ὑψώματα γεμίζουν ἀπό νεκρά κορμιά καί τῶν δύο παρατάξεων. Οἱ ἀπώλειες εἶναι τεράστιες. Ὑστερα ἀπό τιτάνιο ἀγῶνα τριῶν ἡμερῶν, παρά τά θεριστικά πυρά, ὑπερηδᾶ κάθε ἐμπόδιο τό ἐλληνικό πεζικό. Διεισδύει στίς ἀμυντικές γραμμές τῶν Βουλγάρων, καταλαμβάνοντας τό ἓνα μετά τό ἄλλο τά βουλγαρικά ὄχυρά.

Φίλε πατριώτη, σάν ἐπισκεφθεῖς τό Στρατιωτικό Μουσεῖο στόν λόφο ἡρώων τοῦ Κιλκίς, δαφνοστεφάνωσε τίς προτομές 10 ἡρώων, πού ἀτενίζουν, θαρρεῖς, τόν τόπο τοῦ καθήκοντος καί τῆς θυσίας τους. Εἶναι οἱ διοικητές συνταγμάτων καί ταγμάτων Καμάρας, Καμπάνης, Παπακυριαζῆς, Κορομηλάς, Καραγιαννόπουλος, Διαλέτης, Κουτήφαρης, Κατσιμήδης, Χατζόπουλος καί Ἰατρίδης. Ἦρωες τῶν βαλκανικῶν μαχῶν, πού στήν ἔνδοξη μάχη τοῦ Κιλκίς ἀφήσατε, κεῖ πάνω στά ὑψώματα, τά ἱερά σας κόκκαλα καί ποτίσατε μέ τό αἷμα σας τήν ἐλληνική γῆ τῆς Μακεδονίας μας, αἰωνία σας ἡ μνήμη!

Σπαραξικάρδια εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ γιοῦ τοῦ Ἀντωνίου Καμπάνη, συνταγματάρχη πεζικοῦ, διοικητῆ τοῦ 8ου συντάγματος. Ὑπηρετοῦσε στή μονάδα τοῦ πατέρα του ὡς ἀπλός στρατιώτης:

«Μπῆκα στή σκηνή καί πάνω σ' ἓνα φορεῖο εἶδα τόν πατέρα. Εἶχε τά μάτια ἀνοιχτά. Τό πρόσωπο γελαστό καί εὐχαριστημένο. Μόνο τό στήθος του ἦταν γεμάτο τρύπες. Στά χέρια του φοροῦσε γάντια καλοκαιρινά χακί, ἀλλά ὅπως ἦταν σκισμένα καί κρεμασμένα, κατάλαβα ὅτι εἶχαν κοπεῖ τά δάχτυλά

του. Ἀργότερα, ὅταν εἶδα τά κιάλια του, πού ἦταν κι αὐτά γεμάτα βλήματα, ἀντελήφθηκα πώς ἡ ὀβίδα εἶχε σκάσει τήν ὥρα πού τά σήκωνε, γιά νά παρατηρήσει τίς ἐχθρικές θέσεις. Τό θέαμα γιά μένα ἦταν τραγικό. Μεγαλύτερη συγκίνηση μοῦ προξένησαν οἱ ἐκατοντάδες τραυματίες τοῦ συντάγματος του, πού περνοῦσαν καί τόν ἀσπάζονταν κλαίγοντας. Ἄκουσα μερικούς νά λένε πώς ἦταν αὐστηρός, ἀλλά δίκαιος καί ἀγαποῦσε τούς ἀνδρες του. Πραγματικά, πρόσεχε ξεχωριστά τούς ἀνδρες του, καί γιά νά προστατεύσει τή ζωή τους, εἶχε σκοτωθεῖ ὁ ἴδιος».

Ἦμουν φοιτήτρια, ὅταν ἄκουσα τόν ἀείμνηστο ἐπίσκοπο Φλωρίνης π. Αὐγουστῖνο Καντιώτη νά μιλάει συγκινημένος γιά τόν γενναῖο Καμπάνη:

«Πρίν ἀρχίσει ἡ μάχη γιά τήν κατάληψη τοῦ ὑψώματος 272, ὁ συνταγματάρχης Καμπάνης ἐμψυχώνει τό στράτευμά του, φωνάζοντας ἀποφασιστικά: "Τό ὕψωμα πρέπει ὅπωςδήποτε νά πέσει. Ἐμεῖς ὁμως δέν ξέρω ἂν θά ξανασυναντηθοῦμε. Καλό παράδεισο! Καλή ἀντάμωση στήν αἰωνιότητα!"».

Τό σημερινό χωριό «Καμπάνης», ὅπου ἔπese ἡρωικά (21-6-1913) λίγες ὥρες πρίν ἐλευθερωθεῖ ἡ πόλη τοῦ Κιλκίς, ἔχει πάρει πρὸς τιμὴ του τό ἐπώνυμό του.

Ὁ βούλγαρος Ἀντιστράτηγος καί Διοικητής τῆς Β' στρατιάς Νικόλαος Ἰβάνωφ ἔγραψε γιά τή θρυλική μάχη τοῦ Κιλκίς:

«Ὅλα τά εἶχα προβλέψει, τά εἶχα σκεφθεῖ, ὅλα ἐκτός ἀπό τήν τρέλα τῶν Ἑλλήνων».

Ἑλληνίς

«Έκανε τούς τυφλούς νά βλέπουν»

“Έλεν Κέλλερ καί Μ. Αναγνωστόπουλος 1891

- Ξέρετε ότι στή βάση τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας στό λιμάνι τῆς Νέας Ὑόρκης μπορεῖ νά διαβάσει κανεῖς χαραγμένο ἓνα ἐλληνικό ὄνομα;

- Κυρία, δέν ἔχουμε ξανακούσει κάτι τέτοιο. Ποιό εἶναι τό ὄνομα;

- Τό ὄνομα εἶναι Μ. Anagnos.

- Μά αὐτό δέν εἶναι ἐλληνικό ὄνομα!

- Naί, τό ἐλληνικό ὄνομα εἶναι Μιχαήλ Αναγνωστόπουλος. Ἄς πάρουμε ὅμως τά πράγματα μέ τή σειρά. Σήμερα θά γνωρίσουμε ἓναν ἄγνωστο

στούς περισσότερους Ἕλληνα, πού διέπρεψε στήν Ἀμερική. Εἶναι ὄχι μόνο δάσκαλος καί παιδαγωγός, ἀλλά καί ἐκπαιδευτής μιᾶς γυναίκας πού ἀναδείχτηκε ἡρώιδα στόν στίβο τῆς ζωῆς. Κρατήστε το αὐτό! Εἶπαν γι' αὐτόν: «Τό ὄνομά του ἀνήκει στήν Ἑλλάδα, ἡ φήμη του στίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀλλά τό ἔργο του στήν ἀνθρωπότητα».

- Ποῦ γεννήθηκε;

- Γεννήθηκε στήν Ἡπειρο, στό τουρκοκρατημένο Πάπιγκο Ζαγορίου τό 1837 καί τόν κέρδισαν τά γράμματα. Φοίτησε στή Φιλοσοφική Σχολή Ἀθηνῶν καί σέ ἡλικία 24 χρονῶν ἀναγορεύτηκε διδάκτορας μέ βαθμό ἄριστα. Ὁ Ἀναγνωστόπουλος στήν ἀθηναϊκή ἐφημερίδα «Ἐθνοφύλαξ» ἀρθρογραφοῦσε καυστικά κατά τοῦ βασιλιά Ὀθωνα, γεγονός πού προκάλεσε ὄχι μόνο τήν ἀπόλυσή του, ἀλλά καί τήν ἐξάμνηνη φυλάκισή του.

- Πῶς ἔφτασε στήν Ἀμερική;

- Τό 1866 ὁ μέγας φιλέλληνας ἀνθρωπιστής, ἀμερικανός γιατρός Σαμουήλ Χάου μέ τήν οἰκογένειά του φτάνει στήν Ἑλλάδα. Φέρνει μεγάλη βοήθεια σέ χρήμα καί ἐφόδια γιά τούς Κρήτες Ἐπαναστάτες, ὅπως εἶχε κάνει καί κατά τήν ἀρχή τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, ὅταν ὡς νεαρός γιατρός περιέθαλψε τόν τότε ἐλληνικό στρατό ἐπί ἑξὶ συνεχῆ χρόνια. Κατά τή δεύτερη αὐτή ἀποστολή του γνωρίζει τόν δημοσιογράφο Ἀναγνωστόπουλο, μέ τόν ὁποῖο συνεργάζεται. Πρὶν φύγει, τοῦ προτείνει νά τόν πάρει στήν

Άμερική, μιά καί διακρίνει στόν νεαρό
ένα ἀνήσυχο πνεῦμα.

Ὁ Μιχαήλ διασχίζει τόν ἀφιλόξενο
ώκεανό μέ τήν οἰκογένεια Χάου. Ὁ
Χάου ἦταν ἰδρυτής καί πρόεδρος τοῦ
πρώτου ἰνστιτούτου τυφλῶν τῆς Βο-
στώνης Perkins καί μετά ἀπό κάποια
χρόνια ἀφήνει σ' αὐτό διάδοχό του
τόν 39χρονο πιά Μιχαήλ, πού εἶχε γί-
νει ἐν τῷ μεταξύ καί γαμπρός του.

Ἐδῶ ξεκινᾷ ἡ συμβολή του στήν
εἰδική ἀγωγή. Ἰδρύει Νηπιαγωγεῖο γιά
τυφλά κωφάλαλα παιδιά, τά ὁποῖα ἀν-
τιμετωπίζει ὡς ἰσότιμα μέλη τῆς κοι-
νωνίας. Εἶναι αὐτός πού συμβάλλει
στήν ἀγωγή τῆς Ἑλεν Κέλλερ, τυφλῆς
καί κωφάλαλης, ἡ ὁποία κατάφερε νά
γίνει διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, ἐπι-
στήμονας τῆς Ἀγωγῆς, συγγραφέας,
καί ἔζησε προσφέροντας ὡς τά βαθιά
τῆς γεράματα.

- Τῆς Ἑλεν Κέλλερ; Αὐτῆς πού
εἶδαμε προχτές σέ ταινία τή ζωή της;

- Μά αὐτή εἶχε δασκάλα τῆς τήν
Ἄνν Σάλλιβαν, κυρία.

- Μή βιάζεστε! Ὁ Ἀναγνωστόπου-
λος ἦταν αὐτός πού ἔλαβε ἐπιστολή
ἀπό τούς γονεῖς τῆς Κέλλερ καί συγ-
κινήθηκε μέ τήν κατάστασή της. Ἀνέ-
λαβε τήν εὐθύνη καί ἔστειλε τήν εἰκο-
σάχρονη μαθήτριά του Ἄνν Σάλιβαν,
ἡ ὁποία ἀντιμετώπιζε προβλήματα ὁ-
ρασης, ἀλλά εἶχε πάθος γιά διδασκα-
λία καί γνώσεις στήν εἰδική ἀγωγή. Τό
θαῦμα πού λέγεται Ἑλεν Κέλλερ ἦταν
ἀποτέλεσμα τῆς δικῆς του συνδρο-
μῆς: οἰκονομικῆς, ἐκπαιδευτικῆς ἀλλά
καί ἠθικῆς, ὅταν ἡ Σάλιβαν ἀπογοη-
τευόταν ἀπό τή μαθήτριά της. Οἱ ἐ-
πιστολές του μέ τή Σάλιβαν καί τήν
Κέλλερ σώζονται καί φυλάσσονται
στό Perkins. Ἡ ἴδια ἡ Κέλλερ στό βι-

βλίό της «The story of my life», London
1966, ἐκφράζει τή βαθειά της εὐγνω-
μοσύνη στόν Ἀναγνωστόπουλο.

- Καταπληκτικό! Πίσω ἀπό κάθε τι
κρύβεται κι ἓνας Ἑλληνας τελικά...

- Ἔχει καί συνέχεια τό ἔργο του.
Τό 1886, μετά ἀπό 15 χρόνια γάμου,
πέθανε ἡ ἀγαπημένη του σύζυγος
Ἰουλία, ἀρωγός στό ἔργο τοῦ χαρι-
σματικοῦ ὁραματιστῆ. Οἱ καινοτομίες
του τόν κατέστησαν τόν πιό γνωστό
Ἑλληνα τῆς Ἀμερικῆς -ἐκείνη τήν ἐ-
ποχή- καί ἓναν ἀπό τούς διασημότε-
ρους ἐκπαιδευτικούς εἰδικῆς ἀγωγῆς
ὅλων τῶν ἐποχῶν. Ἀριστος γνώστης
τῶν ἐλλήνων κλασικῶν καί μέ πρότυ-
πό του τόν Σωκράτη συνέγραψε δύο
ἐπιστημονικά ἐγχειρίδια, τά ὁποῖα
θεωροῦνται ἕως σήμερα ἀξεπέραστα.
Ὑπηρέτησε ὡς Διευθυντής τοῦ Per-
kins 30 ἔτη καί τό 1892 τό Πανεπιστή-
μιο Χάρβαρντ τοῦ ἀπένειμε τόν τίτλο
Master of Arts.

- Κυρία, τήν Ἑλλάδα τή βοήθησε;
Μᾶς εἶχατε πει ὅτι πολλοί Ἑπαιρώτες
ὕπῃρξαν ἐθνικοί εὐεργέτες!

- Ναί, παιδιά, ὑπῆρξε μέγας πα-
τριώτης καί ἐθνικός εὐεργέτης, ὁ κο-
ρυφαῖος μάλιστα τῶν 70 περίπου ἐ-
θνικῶν εὐεργετῶν τοῦ Πάπιγκο, τοῦ
φτωχοῦ ἡπειρώτικου χωριοῦ πού ἀ-
νέδειξε τήν πλειοψηφία τῶν εὐεργε-
τῶν τοῦ Ἑθνους. Μεγάλες ἦταν οἱ
χρηματικές δωρεές του πρός νομικά
πρόσωπα καί σωματεῖα. Ἔργο δικό
του εἶναι ἡ ἰδρυση καί λειτουργία Γε-
ωργικῆς Σχολῆς στήν Κόνιτσα, καθώς
καί ἡ ἰδρυση δύο Δημοτικῶν Σχολεί-
ων στή γενέθλια γῆ, στά ὁποῖα πλήρω-
νε ὁ ἴδιος καί τούς μισθοῦς τῶν δα-
σκάλων. Στή μνήμη τῆς μητέρας του
Καλίνας, ζήτησε νά ὀνομαστοῦν «Κα-

λίνεια Σχολεία».

Ἐπιπλέον, στάθηκε εὐεργέτης καί τῶν ὁμογενῶν τῆς Ἀμερικῆς ὡς ἰδρυτής καί πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἑνωσης (Βοστώνης) Ἑλλήνων Ἀμερικῆς καί ἐπικεφαλῆς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς. Μέ μεγάλο χρηματικό ποσό βοήθησε τήν ἀνέγερση τοῦ ἱεροῦ ναοῦ.

- Πῶς πέθανε;

- Ὁ Μιχάλης Ἀναγνωστόπουλος ξεκίνησε τό τελευταῖο του ταξίδι στά Βαλκάνια τόν Μάρτιο τοῦ 1906. Μετά ἀπό μεγάλη περιοδεία στήν Ἑλλάδα καί στή Βουλγαρία, ὅπου ἐπισκεπτόταν τίς ἐλληνικές κοινότητες καί ἔδινε διαλέξεις, κι ἐνῶ βρισκόταν στή Ρουμανία, ὑπέστη ὑποτροπή σοβαροῦ προβλήματος τῆς υἱείας του καί ἄφησε ἐκεῖ τήν τελευταία του πνοή στίς 29 Ἰουνίου τοῦ 1906. Τά ὅσα του μεταφέρθηκαν πολύ ἀργότερα στήν Κόνιτσα, ὅπου βρίσκεται ὁ ἐπίσημος τάφος του.

Michael Anagnos
November 7 1837
June 29 1906
Vico Ortus Graeco
Tendebat Semper
Ad Meliora
Atque Excelsiora

Μιχαήλ Ἀναγνωστόπουλος
7 Νοεμβρίου 1837
29 Ἰουνίου 1906
καταγόταν ἀπό ἓνα ἐλληνικό χωριό
καί ὄραμά του ἦταν πάντα
τά καλύτερα
καί τά ἀνώτερα.

- Γιά δεῖτε... Αὐτό εἶναι τό ἐπίγραμμα, γραμμένο στά λατινικά, στήν ἀναθηματική στήλη τοῦ Μιχαήλ Ἀναγνωστόπουλου, πού βρίσκεται στό κεντρικό κτήριο τοῦ Ἰνστιτούτου Perkins γιά τοὺς τυφλοὺς στή Βοστώνη. Εἶναι τό ὄνομα ἐνός Ἑλλήνα πού τό ὄραμά του ἦταν πάντα...τά ἀνώτερα! Τό ἴδιο εὐχομαι γιά τόν καθένα σας!

M.E.X.

Ὁ μικρός Logan μέ τή βοήθεια τῆς δασκάλας του ψηλαφᾷ τήν προτομή τοῦ Μιχ. Ἀναγνωστόπουλου στό Perkins.

Μέ τό πετάλι τῆς πίστης

Παλιοσιδερικά, παλιοέπιπλα, ξύλα, χαλασμένες ηλεκτρικές συσκευές κι ὅ,τι ἄλλο φανταστεῖ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου, ἄτακτα τοποθετημένα, ριγμένα καλύτερα πές μέσα σέ κείνη τήν ἀποθήκη πού τόν κάλεσαν νά ἀδειάσει, νά καθαρίσει καί νά τή βάψει.

Στάθηκε σκεπτικός μπροστά στό θέμα αὐτό καί ἄθελά του ἔφερε στόν νοῦ του τόν στάβλο τοῦ Αὐγεία. Σίγουρα κάπως ἔτσι θά ἐνίωσε κι ὁ Ἡρακλῆς ὅταν τόν πρωτοαντίκρουσε μέ τήν ἐντολή νά τόν καθαρίσει.

Τί σύμπτωση; Ἡρακλῆ λέγανε καί τόν ἴδιο....

Κάποτε ἡ ἀποθήκη αὐτή ἦταν ὁ πιό ἀγαπημένος τόπος γιά ὅλα τὰ ἀγόρια τῆς ἡλικίας του. Ἐδῶ κατέστρωναν τὰ σχέδιά τους, προγραμματίζαν τὰ παιχνίδια τους. Ἐδῶ μαστόρευαν τὰ ποδήλατά τους καί ἔφτιαχναν τίς σφεντόνες τους.

Ξαφνικά ὁ Ἡρακλῆς κοίταξε τήν ἀποθήκη μέ ἓνα ἄλλο μάτι. Ξύπνησε τό ἐνδιαφέρον του καί ἄρχισε νά θγάζει ἔξω ἓνα-ἓνα τὰ ἀντικείμενα πού εἶχε μπροστά του. Κι ἔτσι καθώς ξύπνησε τό ἐνδιαφέρον, ξύπνησε κι ἡ μνήμη του...

- Τί ἔχεις, γιέ μου; Τί ἔχεις, καμάρι

μου, κι εἶσαι τόσο λυπημένος;

Ἀπό τό μάτι τῆς γιαγιάς Ἀντριάνας δέν ξέφευγε τίποτε. Οὔτε τό πονηρό βλέμμα τοῦ Ἡρακλῆ οὔτε τό λυπημένο.

- Τίποτα δέν ἔχω, ἀπάντησε ἐκεῖνος κι ἔβαλε τὰ κλάματα.

Τόν πῆρε στήν ἀγκαλιά της καί τόν κανάκεψε. Τοῦ ἔδωσε δύο καρύδια πού εἶχε στήν τσέπη καί τῆς ὁμολόγησε τόν πόνο του:

- Εἶμαι τό μοναδικό παιδί τοῦ χωριοῦ πού δέν ἔχει ποδήλατο, καί τώρα πού ἔκλεισαν τὰ σχολεῖα ὅλα τὰ παιδιά θά καθαλᾶνε τὰ ποδήλατά τους καί θά φεύγουν στίς ἀλάνες ἔξω ἀπό τό χωριό, κι ἐγώ, ἐγώ θά μένω πάλι μόνος...

Δέν μίλησε ἡ γιαγιά, μονάχα τόν κοίταξε μέ κείνο τό στοργικό, τό τρυφερό της βλέμμα.

- Ἔχεις δίκιο, τοῦ εἶπε μοναχά καί αὐτό ἔκανε τήν καρδιά του νά ἡσυχάσει.

Πάντα ἤξερε νά ἡσυχάζει τήν καρδιά του ἡ γιαγιά Ἀντριάνα. Ὅταν ἔλεγε ἡ γιαγιά «ἔχεις δίκιο», φρόντιζε κατὰ ἓνα παράξενο τρόπο νά τοῦ δοθεῖ τό δίκιο. Τήν εἶδε καί τώρα νά κατηφορίζει γιά τό ἐκκλησάκι τοῦ ἀη-Γιώργη καί γλύκανε ἡ καρδιά του. Ἐκεῖνος εἶχε κοτζάμ ἄλογο

καί ἔτρεχε καί πρόφταινε ὅ,τι δίκιο τοῦ ζητοῦσαν οἱ ἄνθρωποι.

Ἔτρεξε στήν πλατεία νά βρεῖ τούς φίλους του, μά κανέναν δέν βρῆκε. Εἶχαν ὅλοι φύγει γιά τήν ἀλάνα στίς κερασιές. Κάθισε δίπλα στή θρύση καί κοίταξε μέ παράπονο τήν ἄδεια πλατεία. Ἔλαμψαν τά μάτια του ξαφνικά σάν εἶδε νά ἔρχεται πάνω στό ποδήλατο ὁ Μιχάλης.

- Φύγανε ὅλοι; τόν ρώτησε μόλις πλησίασε.

Ὁ Μιχάλης ἦταν τό πιό πλούσιο παιδί τοῦ χωριοῦ μά δέν ἦταν ξυπασμένο. Εἶχε πάντα τά πιό ἀκριβά ρούχα, τά πιό ἀκριβά παιχνίδια, μά ποτέ δέν τά χαιρότανε μόνος του. Ὅλα τά παιδιά τόν ἀγαποῦσαν καί τόν ἤθελαν στή συντροφιά τους. Κι ὁ Ἡρακλῆς πολλές φορές ντύθηκε πλούσια ἀπό τά ρούχα τοῦ Μιχάλη πού τοῦ μίκρυναν. Γιατί μπορεῖ νά ἦταν συνομήλικοι, μά ὁ Μιχάλης τόν περνοῦσε ἕνα κεφάλι.

Τό βλέμμα τοῦ Ἡρακλῆ καρφώθηκε πάνω στό ἀστραφτερό ποδήλατο τοῦ Μιχάλη.

- Καινούργιο; εἶπε μέ ἔκπληξη καί θαυμασμό.

- Τοῦ κουτιοῦ! ἀπάντησε ὅλος χαρά ὁ Μιχάλης. Τό παλιό, εἶπε ὁ μπαμπάς μου, γέρασε πιά καί τό βάλαμε στήν ἀποθήκη. Ἔλα, νά σέ πάω ὥς τίς κερασιές.

Κάθισε δίχως δεύτερη κουβέντα ὁ Ἡρακλῆς πάνω στήν ὀλοκαίνουργια σέ-λα καί φύγανε σφαίρα γιά τήν ἀλάνα.

Κόντευαν νά φτάσουν, ὅταν ὁ Μιχάλης ξαφνικά, δίχως νά προετοιμάσει τόν Ἡρακλῆ, ἔκανε ἀναστροφή καί πῆρε τόν δρόμο τοῦ γυρισμοῦ.

- Ποῦ πᾶμε; Γιατί γυρνᾶμε πίσω; ρώτησε, μέ ἀπορία ὁ Ἡρακλῆς.

- Θά δεῖς, ἀπάντησε μόνο ὁ Μιχάλης καί δέν ξαναμίλησε. Οὔτε κι ὁ Ἡρακλῆς μίλησε ξανά. Τί τόν ἔνοιαζε πού πήγαιναν; Σημασία εἶχε πώς ἦταν καθάλα πά-

νω στό ὀλοκαίνουργιο ποδήλατο...

Σταμάτησε ἔξω ἀπό τήν ἀποθήκη τοῦ σπιτιοῦ του ὁ Μιχάλης καί τοῦ εἶπε νά περιμένει μιά στιγμή ν' ἀνέβει στό σπίτι του. Σάν γύρισε τά μάτια του ἔλαμ-παν.

- Ὁ πατέρας μου δέν ἔχει ἀντίρρηση, Ἡρακλῆ, συμφωνεῖ μαζί μου, τοῦ εἶπε καί ξεκλείδωσε τήν πόρτα τῆς ἀποθήκης.

- Εἶσαι ὁ καλύτερος μάστορης ποδηλάτων, ἂν καί ποτέ δέν εἶχες δικό σου, τοῦ εἶπε χαμογελώντας εὐτυχισμένος ὁ Μιχάλης. Σήμερα δέν θά πᾶμε γιά παιχνίδι. Θά μαστορέψουμε μαζί τό παλιό μου τό ποδήλατο καί θά τό κάνουμε καινούργιο καί θά γράψουμε ἀπάνω τό ὄνομά σου: Ἡρακλῆς!

- Μά τό ποδήλατο εἶναι καλό, δουλεύει μιά χαρά, ψέλλισε ἔχοντάς τα χαμένα ὁ Ἡρακλῆς. Μέχρι τό μεσημέρι ἦταν τό καλύτερο ποδήλατο τοῦ χωριοῦ!

- Θά τό βάψουμε καί θά τό περιποιηθοῦμε. Κανείς δέν θά καταλάβει πώς εἶναι τό δικό μου. Ἀπό δῶ καί πέρα θά εἶναι δικό σου! Ὅλονῶν μας τά ποδήλατα τά μαστόρεψες, δικαιουσαι κι ἐσύ ἕνα δικό σου...

Δέν κατάλαβε πότε σχεδόν ἄδειασε τήν ἀποθήκη ὁ Ἡρακλῆς, μά σάν ἔφτασε στό ποδήλατο τοῦ Μιχάλη στάθηκε μέ συγκίνηση. Τά μάτια του γέμισαν δάκρυα καί τό χάιδεψε σάν κάτι πολύτιμο. Ὁ ποδηλάτης του εἶχε χρόνια νά φανεῖ στό χωριό καί ἴσως νά μή θυμᾶται καθόλου τό ποδήλατο κι ἴσως τώρα πού ἔγινε φτασμένος γιατρός νά μή θυμᾶται κἂν ὅτι εἶχε ἕνα φίλο φτωχαδάκι πού μιά ζεστή μέρα τοῦ Ἰούνη τοῦ χάρισε ὅλο τόν κόσμο σέ ἕνα ποδήλατο.

- Ἄ ρε γιαγιά, τί πίστη εἶχες! ψιθύρισε δακρυσμένος. Καί τί δέ θά ἔδινα νά ἦσουν ἐδῶ, καί τί δέ θά ἔδινα νά εἶχα τήν πίστη σου!

Τὴν ἔλαμψε τὴν ἀποθήκη ὁ Ἡρακλῆς καὶ ἔβαλε ξανά μέσα μέ τάξη ὅ,τι δέν ἦταν γιά πέταμα. Κι ὅταν τελείωσε, πῆρε τό ποδήλατο, τό μαστόρεψε ὅπως ἤξερε, τό ἔβαψε κι αὐτό κι ἔγραψε πάνω του μέ μεγάλα γράμματα: Μιχάλης!

Ἔτσι καινούργιο καὶ καθαρό τό βρῆκε ὁ γιατρός πού ἦρθε γιά διακοπές στό χωριό του, καὶ μόλις τό ἀντίκρουσε ἔψαξε νά βρεῖ τόν παιδικό του φίλο.

Κι ἦταν νά γελάς, κι ἦταν νά ξαφνιάζεσαι σάν ἔβλεπες δύο σαραντάρηδες καθάλα σέ δύο ποδήλατα ἄλλης ἐποχῆς νά τραβοῦν κάθε ἀπόγευμα γιά τὴν ἀλάνα στίς κερασιές κάνοντας κόντρες ποιός θά φτάσει πρῶτος. Κι ἦταν νά τρελαίνεσαι σάν ἔβλεπες τά παιδιά τους μέ τά ποδήλατα τῶν δέκα ταχυτήτων νά προσπαθοῦν νά τοὺς φτάσουν.

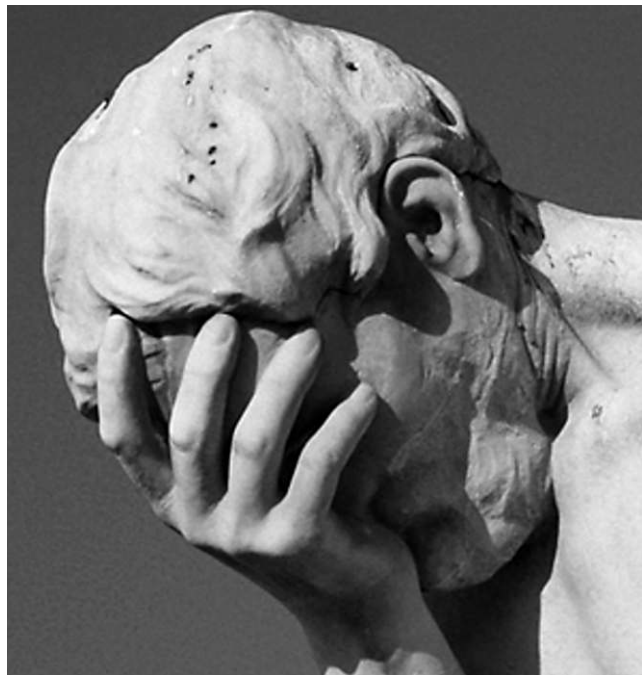
- Μπαμπά, γιατί δέ δίνεις στό θεῖο Ἡρακλῆ καὶ τό αὐτοκίνητό σου, μιά καὶ πρόκειται ν' ἀγοράσουμε καινούργιο; τοὺς ξάφνιασε ἓνα ἀπόγευμα μέ τὴν πρότασή του ὁ μικρός γιός του Μιχάλη.

Φωτίστηκε τό πρόσωπο τοῦ γιατροῦ, κι ἀγκάλιασε μέ στοργή τόν γιό του.

- Ὁ Θεός σέ φώτισε, παιδί μου, τοῦ εἶπε συγκινημένος. Πῶς δέν τό σκέφτηκα τόσες μέρες πού εἴμαστε ἐδῶ!

Κοίταξε μέ λαχτάρια τόν οὐρανὸ ὁ Ἡρακλῆς. Ἡ γιαγιά ἢ Ἀντριάνα ἔκανε κι ἀπὸ κεῖ τό θαῦμα της.

Ε. Βασιλείου

Σχόλιο στὴν ἐπικαιρότητα

Ντροπή καὶ αἴσχος!

O tempora! O mores!

Ποιός περίμενε ὅτι στίς μέρες μας θά ἐκτυλισσόταν καὶ αὐτό τό ἀνείπωτο δράμα τοῦ εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῆς παλινωδίας πρὸς τὴ βαρβαρότητα! Τό ἐλληνικὸ Κοινοβούλιο νομοθέτησε ὑπὲρ τῆς ἀναδοχῆς παιδιῶν ἀπὸ ὁμόφυλα ζευγάρια καὶ μάλιστα μέ εὐρεία πλειοψηφία, ἀφοῦ 161 βουλευτές ἀποφάσισαν νά ψηφοθηρήσουν εἰς βάρος τῆς κοινωνίας, τῆς φύσης καὶ κάθε λογικῆς, «χαϊδεύοντας» μεμονωμένες ὁμάδες με ἐτσιθελικούς προσανατολισμούς, κόντρα σέ ὁποιαδήποτε γνώμη κοινωνική, ἐπιστημονική, βιολογική. Γιά τὴν ἱστορία σημειώνουμε ὅτι 103 βουλευτές τάχθηκαν κατὰ τοῦ κατάπτυστου ἄρθρου, ἐνῶ 36 ἦταν ἀπόντες ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴ ψηφοφορία.

Μέχρι σήμερα τό Π.Δ. 86/2009 (ἄρθρο 1 παρ. 1) προέβλεπε ὅτι κατάλληλοι γιά ἀναδοχή εἶναι οἰκογένειες ἀποτελούμενες ἀπὸ συζύγους μέ ἢ χωρὶς παιδιά. Σέ ἀντίθεση μέ αὐτό, τό ἄρθρο 8 τοῦ ψηφισθέντος νόμου ἀναφέρει ὅτι κατάλ-

ληλοι για να γίνουν ανάδοχοι είναι, εκτός από οικογένειες αποτελούμενες από συζύγους, και οι έχοντες συνάψει σύμφωνο συμβίωσης με ή χωρίς παιδιά.

Μάλιστα ή αρμόδια ύπουργός δήλωσε ότι τά όμόφυλα ζευγάρια δέν θά έχουν τή δυνατότητα υίοθεσίας παιδιών, άφοϋ άκόμη δέν έχει νομοθετηθεί γάμος όμοφυλόφιλων, όμως αύριο θά γίνει και αυτό. Άλλωστε ή άναδοχή είναι προστάδιο τής υίοθεσίας.

Μετά από αυτά ή κυβέρνηση στοχεύει να επιταχύνει και όλες τις διαδικασίες άναδοχής και υίοθεσίας, ιδρύοντας δύο έθνικά μητρώα: τό μητρώο παιδιών προς άναδοχή-υίοθεσία, στό όποιο θά εγγράφονται τά παιδιά, και τό μητρώο ύποψήφιων άναδόχων ή θετών γονέων, στό όποιο θά εγγράφονται όλοι οι ύποψήφιοι γονείς προς άναδοχή, άφοϋ προηγουμένως έχουν έλεγχθει.

Τέτοιο κατάντημα όμολογουμένως δέν ξαναείχαμε στην ιστορία μας! Τέτοιους νόμους ούτε και οι Σοδομίτες μπορούσαν να διανοηθούν! Φτάσαμε στην αίσχιστου είδους νομοθετική σύλληψη να κατασκευάζουμε νόμους πού αποϊεροποιούν την οικογένεια, την όποία ό έλληνικός λαός εξακολουθει μέχρι και σήμερα να έμπιστεύεται ως βασική αξία, και καταστρέφουν τον κοινωνικό ιστό. Με την ψηφο των 161 «Έθνοπατέρων» ή ήθική στηλιτεύεται, ή οικογένεια πλήττεται, ή σήψη προωθείται. Άρχες και άξίες πού χαρακτηρίζαν την πατρίδα μας ίσοπεδώνονται. Πρό πάντων όμως παραβιάζεται ό νόμος του Θεοϋ, άφοϋ βίαια άνατρέπεται ή φυσική τάξη, την όποία ό Δημιουργός όρισε. Συνέπεια όλης αυτής τής τραγικότητας είναι να

πληγώνεται ό ψυχικός κόσμος των παιδιών, καθώς άπειλείται ή όμαλή ψυχοσωματική τους άνάπτυξη. Και πάλι «δυστυχώς επικράτησε ... ή "πολιτική όρθότητα" ενάντια στη φυσική τάξη και στό συμφέρον του παιδιοϋ», τονίζει στην άνακοίνωσή της ή Έερά Σύνοδος τής Έκκλησίας τής Έλλάδος.

Άναμφισβήτητα, κάθε παιδί δικαιούται να έχει πατέρα και μητέρα. Και τοϋτο δέν άποτελεί μόνον διδασκαλία τής Έκκλησίας, αλλά φυσιολογική και παγκόσμια άξιακή κληρονομιά, πανανθρώπινη σειρά, τάξη και συμπεριφορά. Σκέφτεται κανείς τά δικαιώματα αυτών των άθώων ύπάρξεων; Πόσο ύποκριτικά τιμούμε και την περίφημη «Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιοϋ»! Δικαιολογημένα ή Έερά Κοινότητα του Άγίου Όρους ύπογραμμίζει στην επιστολή πού απέστειλε στην ύπουργό Έργασίας και σε όλους τούς βουλευτές πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου (23 Άπριλίου 2018): «Πώς είναι δυνατόν τό νομοσχέδιο να μεριμνά διά την ψυχική και συναισθηματικήν υγεία του παιδιοϋ και να επιτρέπει τό παιδί να άνατρέφεται από "ζεϋγος", όπου την θέση του πατρός θά κατέχει γυναίκα ή άντιστοίχως τής μητρός άνδρας, χωρίς αυτό να έχει οίανδήποτε δυνατότητα έπιλογής; Δέν παραβιάζονται τά στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα του παιδιοϋ, όταν από την τρυφεράν ήλικία του θά διατρέχει σοβαρούς ήθικούς κινδύνους;».

Προφανώς ή θολοκουλτούρα των ψηφισάντων δέν τούς επιτρέπει να δουν και να ενδιαφερθούν για τά πραγματικά δικαιώματα των προς άναδοχή παιδιών πού, χωρίς να τά ρωτήσουν και χωρίς να μπορούν τά ίδια να έχουν γνώμη, θά κληθούν να βιώσουν και να

μεγαλώσουν σέ ένα περιβάλλον τό λιγότερο περίεργο καί έν πολλοῖς ἀφύσικο. Γύρω τους ἡ πλειοψηφία τῶν συνομηλίκων καί συμμαθητῶν τους θά ἔχουν μία μαμά κι ἕναν μπαμπά. Κι αὐτά θά ἔχουν δύο μπαμπάδες ἢ δύο μαμάδες. Στά ἤδη μεγάλα προβλήματα τῶν ταλαίπωρων παιδιῶν προστίθενται καί ἄλλα ἀδιέξοδα, πού θά ἐπιβαρύνουν ἀκόμη περισσότερο τήν ψυχρσύνθεση καί τήν κοινωνικοποίησή τους. Γιά νά ἱκανοποιήσουμε κάποιους καί γιά νά νιώσουν αὐτοί πιό φυσιολογικοί, πρέπει νά θυσιάσουμε τά παιδιά;

Ποίος ἀπό τούς νομοθετοῦντες, παρά τίς ὑποκριτικές τους ἀγορεύσεις, ἐνδιαφέρεται εἰλικρινά γιά τίς εὐαίσθητες παιδικές ψυχές! Τόσες τραγικές ἀποκαλύψεις καί ὀδυνηρές δημόσιες καταθέσεις παιδιῶν, πού υἱοθετήθηκαν ἀπό ὁμόφυλα ζευγάρια, τούς ἄφησαν ἀσυγκίνητους; Ἐνα μάλιστα ἔκλεισε στή φυλακή τόν ὑποτιθέμενο «πατέρα» του καί ὁμολογεῖ: «Κάθε παιδί ὁμοφυλόφιλων γονιῶν μέ τό ὅποιο μίλησα εἶχε κάποια κοινά πράγματα. Ἐκεῖνοι πού εἶχαν μόνο γονεῖς τοῦ ἴδιου φύλου στό σπίτι πο-νοῦσαν γιά τόν χαμένο γονέα τους καί ἐπιθυμοῦσαν ἕναν πραγματικό πατέρα, καί σχεδόν ὅλοι μας εἶχαμε σεξουαλικά κακοποιηθεῖ πολύ μικροί» (Moir Greyland).

Ἐνα ἄλλο κραυγάζει: «Καταλαβαίνω ὅτι ὑπάρχουν πολλά πού χρειάζονται κατανόηση. Ὑπάρχει ὅμως τόσο χάος πίσω ἀπό αὐτό τό κίνημα. Δέν ἔχω δεῖ ποτέ στή ζωή μου κάτι νά κινεῖται τόσο γρήγορα καί τόσο ἐπιθετικά. Καταστρέφει κάθε δομικό συστατικό τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ, συναισθηματικό, σωματικό, πνευματικό» (Denis).

Σεβαστές βεβαίως οἱ ἐπιλογές τοῦ καθενός, μόνον πού ὅλοι ὀφείλουν νά σέβονται τόν τρόπο ζωῆς τῶν ἄλλων. Πάντοτε ὑπῆρχαν ἄνθρωποι μέ ποικίλες ἰδιαιτερότητες. Δέν εἶχαν, ὅμως, τήν ἀπαίτηση νά ἐπιβάλουν τόν δικό τους τρόπο ζωῆς στούς ἄλλους.

Σιγά σιγά μέ τή βούλα τῶν ἰθυνόντων καί τήν ἀνοχή μας μπαίνει ταφόπλακα στήν οἰκογένεια. Κι ἐνῶ ἡ πατρίδα μας σβήνει καί ἀργοπεθαίνει ἀπό τό δημογραφικό, ἔρχονται νά προστεθοῦν καί τά ἐν λόγω προβλήματα, πού ἀποτελοῦν συνέπεια τῆς ἐπέκτασης τοῦ συμφώνου συμβίωσης καί πρός τά ὁμόφυλα ζευγάρια. Ἡ ἀποδόμηση, ὅμως, ἐνός κράτους κι ἐνός ἔθνους δέν στηρίζεται μόνον στήν οἰκονομική ἐξαθλίωση. Συνεπικουρεῖται ἀπό τήν κοινωνική, τήν ἠθική καί τήν πνευματική κατάπτωση. Σέ αὐτό τό πλαίσιο ἐντασσόμαστε κι ἐμεῖς.

Ἀσφαλῶς ἡ νομοθετική αὐτή πράξη, ἀπ' ὅπου κι ἂν προσεγγισθεῖ, συνιστᾷ «ὕβριν». Καί ἀλίμονο στόν ὕβριστή! Ὁ ἀψευδής καί ἀδέκαστος λόγος τοῦ Θεοῦ προειδοποιεῖ: «Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πτώματος κακοφροσύνη» (Πρμ 16,18). Ἄς περιμένουμε, λοιπόν...

Εὐδοξία Αὐγουστίνου

ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Ὁ τόπος μαρτυρίου
τῆς ἁγίας Μαρκέλλας
(† 22 Ἰουλίου), Χίος.

Οί έκδρομές μας

✚ Την καθιερωμένη 4ήμερη έκδρομή πραγματοποιήσαμε οι **φοιτητές** της Άδελφότητας κατά τη Διακαινήσιμο εβδομάδα. Ό φετινός

προορισμός ήταν τά νησιά Λευκάδα καί Κεφαλλονιά. Ή αναστάσιμη ατμόσφαιρα της περιόδου, ή αδελφική κοινωνία σέ συνδυασμό μέ τούς πανέμορφους προορισμούς πού έπισκεφτήκαμε, μās ξεκούρασαν από τήν πίεση τών μαθημάτων καί έργασιών καί ανανέωσαν τό φρόνημά μας. Ίδιαίτερα χαρήκαμε τήν έπικοινωνία μέ τόν μητροπολίτη Κεφαλληνίας κ. Δημήτριο καί τόν ευχαριστούμε γιά τήν πλούσια φιλοξενία.

✚ Μέσα στήν αναστάσιμη χαρά του Πεντηκοσταρίου τό τμήμα **νέων έπιστημόνων** της Άδελφότητας πραγματοποιήσαμε τετραήμερη έκδρομή στή Βόρειο Ήπειρο, στήν περιοχή της Κορυτσάς. Ή έκδρομή έξελίχθηκε σέ προσκύνημα, έκκλησιαστικό καί έθνικό. Αντικρύσαμε χωριά, ύποδομές, κτήρια, ανθρώπους, όλα ρημαγμένα από μία λαίλαπα απέραντου μίσους, άβάσταχτου πόνου, από ένα καθεστώς πού έβαλλε τελικά έναντίον της ίδιας της ύπαρξης του ανθρώπου, τήν αποδόμησε, τήν ευτέλισε, τήν αποξένωσε από τά στοιχεία πού τήν κρατούν ζωντανή, από τήν ίδια τήν πηγή της Ζωής, τόν Δημιουργό. Βέβαια ό τόπος έχει αρχίσει νά συνέρχεται καί νά έπουλώνει τίς παλιές πληγές. Ό επιβλητικός ιερός ναός της Άναστάσεως, στό κεντρικότερο σημείο της Κορυτσάς, αποτελεί τρανή απάντηση στους ισχυρούς του κόσμου τούτου ότι «σκληρόν πρός κέντρα λακτίζειν». Αύθόρμητα μία δέηση αναπέμψαμε στόν παντοδύναμο Κύριο, νά στέλνει τήν προστατευτική του χάρη στόν πολυθασανισμένο αυτόν τόπο, του όποιου οί τωρινοί άνδρες ήταν κάποτε «της Κορυτσάς μικρά άγόρια», πού καρτερούσαν στό δειλινό τούς εξόριστους πατεράδες τους...

✚ Ένα μήνα πρίν από τίς σχολικές έξετάσεις, στίς 5 & 6 Μαΐου, οί **μαθητικές ομάδες** Γυμνασίου καί Λυκείου πραγματοποιήσαν διήμερη έκδρομή στό νησί της Θάσου. Ήταν γιά τά παιδιά μία εύκαιρία ξεκούρασης καί ψυχαγωγίας, συνάμα καί σταθμός πνευματικού άνεφοδιασμού.

Καλό καλοκαίρι!

Μία σεμνή, χαρούμενη αλλά καί έποικοδομητική εκδήλωση, πού πραγματοποιήθηκε στήν αίθουσα της Άδελφότητας τό άπόγευμα του Σαββάτου 19

Μαΐου, έκλεισε τή χειμερινή κηρυκτική διακονία μας. Προβολές, τραγούδια καί όμιλίες τόνισαν τήν άξία τοῦ θεοῦ λόγου, πού άποτελεῖ τήν πηγή τροφοδοσίας αλλά καί τό άποτελεσματικό όπλο τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μελέτη του μαζί μέ τή συμμετοχή μας στή λατρευτική ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί κατά τήν θερινή περίοδο θά άσφαλίζει τήν πνευματική μας πορεία καί θά δροσίζει τίς ψυχές μας.

Ἐξόρμηση αγάπης

Τήν Κυριακή 20 Μαΐου μέλη τῶν κύκλων μελέτης τῆς αγίας Γραφῆς καί νέοι τοῦ «Λύχνου» πραγματοποίησαν επίσκεψη αγάπης στίς φυλακές Κασσάνδρας. Οἱ επισκέπτες μαζί μέ τούς κρατούμένους συμμετεῖχαν στή θεία Λειτουργία πού τελέστηκε στόν ἱερό ναό τῶν φυλακῶν, τόν ἅγιο Ἐλευθέριο. Στή συνέχεια πραγματοποιήθηκε έκδήλωση στήν αἴθουσα πολλαπλῶν χρήσεων τοῦ Καταστήματος. Πρωτοστάτησαν οἱ νέοι μέ τραγούδια καί χαριτωμένα δρώμενα καί ἀκολούθησε πνευματική όμιλία ἀπό τόν πρόεδρο τῆς Ἀδελφότητος κ. Γεώργιο Μυτιληναῖο. Ἡ εξόρμηση ολοκληρώθηκε μέ τή διανομή κερασμάτων καί δεμάτων αγάπης.

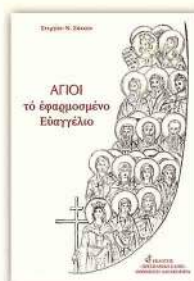
ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Δύο νέα βιβλία
πού άξίζει νά διαβάσετε!

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Ἀναδεικνύει τόν θησαυρό τῆς Ὁρθοδοξίας κι άνοίγει προοπτικές γιά τήν άξιοποίησή του. Προλογίζει ὁ καθηγητής Π. Β. Πάσχος.

ΑΓΙΟΙ

τό εφαρμοσμένο εὐαγγέλιο

Φέρνει κοντά μας τούς ἁγίους, τούς φίλους τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι καί δικοί μας φίλοι.

**Ζητήστε τα
στό Βιβλιοπωλεῖο μας
ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ**

Γ. Μπακατσέλου 5, Θεσσαλονίκη
τηλ. 2310 274518

Συζητώντας τά γεγονότα...

Ὁ ἀγώνας συνεχίζεται!

Οἱ Παμμακεδονικές Ἐνώσεις συνεχίζουν τήν προσπάθεια γιά τό θέμα τοῦ ὀνόματος τῶν Σκοπίων. Γιά τόν λόγο αὐτό ἔστειλαν ἐπιστολή στόν ὑπουργό Ἐξωτερικῶν ζητώντας νά διακοποῦν οἱ διαπραγματεύσεις (βλ. in.gr). Δέν ὑπάρχει κανένας λόγος ἡ ἑλληνική πλευρά νά ἐκλιπαρεῖ ἐξευτελιστικά, ὅπως σημειώνουν, τή συνέχιση τῶν διαπραγματεύσεων πού οὐσιαστικά ἔχουν φτάσει σέ ἀδιέξοδο. Εἶναι εὐθύνη τῆς γείτονος χώρας τό πάγωμα τῆς ὑπόθεσης, ἐφόσον ὑπαναχώρησε καί δέν ἀποδέχεται πλέον νά δοθεῖ μία μόνο ὀνομασία ἔναντι ὅλων καί νά προχωρήσει σέ συνταγματικές ἀλλαγές, ὅπως εἶχε δεσμευτεῖ.

Εὐτυχῶς ὑπάρχει καί ἡ ὁμογένεια νά ἀγρυπνεῖ καί νά ἀπαιτεῖ.

Ἡ χρυσή... ἀποστολή

Οἱ 72 μαθήτριες καί μαθητές Λυκείων τῆς Ἑλλάδας πού συμμετεῖχαν στήν Παγκόσμια Σχολική Γυμνασιάδα στό Μαρόκο τίμησαν καί δόξασαν τήν πατρίδα μας. Ἐπέστρεψαν μέ 34 μετάλλια, τά 14 χρυσά, καί ἔχοντας δώσει τήν καλύτερη εἰκόνα γιά τήν πατρίδα μας στήν παγκόσμια σχολική διοργάνωση.

Συγχαρητήρια παιδιά! Ἐκτός ἀπό τά μετάλλια, αὐτή ἡ ἐμπειρία σίγουρα θά σᾶς χάρισε μία ἀνεκτίμητη γνώση. Ὅτι

ἡ Ἑλλάδα μπορεῖ νά δείξει ἕνα καλύτερο πρόσωπο στόν κόσμο. Ἀλλά αὐτό ἀπαιτεῖ θέληση, κόπο καί ἰδρώτα.

«Ἀφήστε με νά ζήσω»

Μία ἀξιέπαινη πρωτοβουλία εἶχαμε τήν Κυριακή 6 Μαΐου. Διοργανώθηκε ἐκδήλωση στό Πολεμικό Μουσεῖο Ἀθηνῶν μέ θέμα τίς ἀμβλώσεις ἀπό τό κίνημα «Ἀφήστε με νά ζήσω», πού ὑποστηρίζεται ἀπό δεκάδες χριστιανικά σωματεῖα καί ἄλλους φορεῖς. Τά στοιχεῖα πού παρουσιάστηκαν κατὰ τίς ὁμιλίες εἶναι δραματικά. Ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ «μητέρα» τῶν ἐκτρώσεων, μέ 300.000 τόν χρόνο, τή στιγμή πού οἱ γεννήσεις μετὰ βίας ἀγγίζουν τίς 90.000. Ἄν αὐτό δέν εἶναι ἕνα πρόβλημα τῆς πατρίδας καί τῆς κοινωνίας μας, πού ἀντιμετωπίζει ὀξύτατο δημογραφικό πρόβλημα, τότε ποιό μπορεῖ νά εἶναι; Ἄς ἐλπίσουμε οἱ προσπάθειες αὐτές νά βροῦν εὐήκοα ὦτα καί νά ληφθοῦν κάποια μέτρα ἔστω καί τήν ὕστατη ὥρα...

Κατήφορος χωρίς τέλος...

Δυστυχῶς ἡ συντονισμένη ἐπίθεση πού δέχονται οἱ ἀξίες τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας τά τελευταῖα χρόνια καί ἰδιαίτερα ὁ θεσμός τῆς οἰκογένειας συνεχίζεται μέ ἀμείωτη ἔνταση. Μετά τά νομοσχέδια γιά τό σύμφωνο συμβίωσης ἀτόμων τοῦ ἰδίου φύλου καί τήν

Συζητώντας τά γεγονότα...

ταυτότητα φύλου, ήρθε κι ένα καινούργιο ως φυσική συνέχεια των προηγούμενων. Αυτή τη φορά αφορούσε στους ανάδοχους γονείς, ανθρώπους δηλαδή που προσφέρουν ένα ζεστό και ασφαλές οικογενειακό περιβάλλον σέ παιδιά άλλων γονιών για ένα χρονικό διάστημα, από μέρες έως και χρόνια. Πρόκειται δηλαδή για μία ιδιαίτερα ευαίσθητη διαδικασία. Ο νόμος που ψηφίστηκε προβλέπει ότι ανάδοχοι γονείς μπορούν να γίνουν όσοι έχουν συνάψει σύμφωνο συμβίωσης, δηλαδή ακόμη και όμοφυλα ζευγάρια. Καί όπως φαίνεται -καί προαναγγέλθηκε- είναι θέμα χρόνου ό «γάμος» καί ή «τεκνοθεσία» (τό φύλο είναι μία ένοχλητική λεπτομέρεια)...

Όργανωμένο σχέδιο

«Μά δέν βρέθηκε κάποιος νοήμων βουλευτής της κυβερνητικής πλειοψηφίας νά έχει τό θάρρος νά μήν ψηφίσει αυτήν την έκτρωματική διάταξη πού απειλεί τά θεμέλια της κοινωνίας μας;», θά σκεφτόταν εύλογα κάποιος. Η αλήθεια είναι ότι βρέθηκαν αρκετοί πού όχι μόνο τό καταψήφισαν καί απέιχαν, αλλά καί άντέδρασαν δημοσίως. Μέ τίς ισχνές μάλιστα κυβερνητικές πλειοψηφίες των τελευταίων χρόνων (154 βουλευτές αριθμεί ή νύν κυβέρνηση) ή αντίδραση αυτή θά ήταν υπεραρκετή όχι μόνο για νά μήν περάσει τό νομο-

σχέδιο, αλλά θά απειλούσε καί την ύπαρξη της κυβέρνησης. Κι όμως, βρέθηκαν αρκετοί πρόθυμοι από την αντιπολίτευση νά τό ψηφίσουν, σάν νά ήταν συνεννοημένοι, ώστε νά συγκεντρωθούν τελικά 161 βουλευτές. Σάν νά υπήρχε ένας άόρατος μαέστρος από πίσω πού συντόνιζε την ψηφοφορία καί κανόνιζε νά αναπληρωθούν καί μέ τό παραπάνω οί απώλειες... Φαίνεται πώς ή Νέα Τάξη, πού δέν θέλει φυσιολογικές οικογένειες στην κοινωνία μας, έχει καλά όργανωμένα σχέδια.

Έπικίνδυνη γνώση

Σοκάρουν τά αποτελέσματα της έρευνας πού πραγματοποίησε τό Πανεπιστήμιο Μακεδονία για τά Άνώτατα Έκπαιδευτικά Ίδρύματα της χώρας. Μέσα σέ έξι χρόνια σημειώθηκαν 358 κρούσματα βίας στά έλληνικά Πανεπιστήμια, από τά όποια 95 ήταν κατά των καθηγητών.

Στούς χώρους πού ή μόρφωση θά έπρεπε νά μεταφράζεται σέ πολιτισμό καί νά εκφράζεται μέ τά στοιχεία της ανθρωπιάς βασιλεύει ή βαρβαρότητα. Μήπως δέν φτάνει μόνο ή έγκεφαλική μόρφωση για νά γίνει ό άνθρωπος όνομα καί πράγμα άνθρωπος; Μήπως τά παιδιά μας φωνάζουν μέ την παραβατική τους συμπεριφορά ότι έχουν καί ψυχή, πού κανείς δέν της δίνει σημασία;

Πρότυπος Βρεφονηπιακός Σταθμός Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ

Τμήματα: Βρεφικό - Μεταβρεφικό - Προνηπιακό

Γ. Μπαλόγλου 25 - Ξηροκρήνη - Θεσσαλονίκη Τηλ.: 2310 554.698 www.apolytrosis.gr

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ
«ΕΛΠΙΔΑ»

ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ - ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ - ΔΗΜΟΤΙΚΟ

Φίλυρο, Θεσσαλονίκη Τηλ.: 2310 67 87 45-6-7 www.apolytrosis.gr

Ταξίδι
στη γνώση και στην αρετή
με κέντρο
τον Χριστό
και την Ελλάδα

ΕΛΠΙΔΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΙΣ»
ΠΕΛΟΠΟΣ 7
54633 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ!